

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 17 / CJQD / 22.01.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CJQD\17CJQD\

Fitxer 17CJQD1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

Sessió 17, dijous 22 de gener de 2026

Presidència de l'I. Sr. Andrés Garcia Berrio

Sessió 17 de la CJQD

La sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica (CJQD) s'obre a ****. Presideix Andrés Garcia Berrio, acompanyat del vicepresident, Francesc de Dalmaes i Thió, i del secretari, Antoni Poyato Rodríguez. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Judith Alcalá González](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Rosa Maria Ibarra Ollé](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella](#) i [Chica](#), [Isaac Padrós](#) i [Suarez](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera](#) i [Marín](#), [Ester Capella](#) i [Farré](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana](#) i [Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del fiscal superior de Catalunya davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a presentar la memòria de la Fiscalia corresponent al 2024 (tram. 359-00021/15). Fiscalia Superior de Catalunya. Sessió informativa o compareixença.
2. Proposta de resolució sobre l'administració i el seguiment del pla de medicació als centres penitenciaris (tram. 250-00725/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 299, 61; esmenes: BOPC 331, 8).
3. Proposta de resolució sobre la creació i implantació d'un protocol de codi rosa institucional (tram. 250-00736/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 309, 5).
4. Proposta de resolució sobre la supressió del Memorial Democràtic (tram. 250-00738/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 309, 8).
5. Proposta de resolució sobre el garantiment de la simplicitat administrativa en les transmissions immobiliàries i l'evitació de duplicitats documentals (tram. 250-00739/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 309, 10).

El president

17CJQD(SENCER)

El president

Bon dia a tots i totes. Donem inici a la sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica del dia d'avui, en un matí complicat pel nostre país, pels nostres ciutadans. I en primer lloc, efectivament traslladar el condol per la mort del treballador que es va produir l'accident de l'altre dia a Renfe, a Gelida, i també per la persona que va desaparèixer fruit del temporal. I, com no pot ser d'una altra manera, també amb relació als morts que s'han produït a l'accident d'Iryo i d'Alvia l'altre dia a Adamuz.

En aquest sentit, els hi pregunto, donant ja inici a la sessió del dia d'avui, si hi ha alguna substitució a comunicar. Per part del Grup Parlamentari de Junts?

Ariadna Urroz Segura

Sí, bon dia. La diputada Ennatu Domingo substitueix el diputat Francesc de Dalmaes i més tard entrarà la diputada Montse Ortiz a la part de propostes de resolució, que substituirà la diputada Jeannine Abella.

El president

D'acord, moltes gràcies. Alguna altra...? *(Pausa.)* D'acord.

Donem inici al punt número 1 de l'ordre del dia que és la compareixença del fiscal superior...

Proposta de resolució sobre la creació i implantació d'un protocol de codi rosa institucional (posposició)

250-00736/15

(Pere Lluís Huguet Tous demana per parlar.) Ah, disculpi, sí, cert, amb relació a l'ordre del dia, sí...

Pere Lluís Huguet Tous

Perdó, president, no hi havia substitució, però sí que hi havia..., vam demanar la posposició del punt 3 de l'ordre del dia, que és una proposta de resolució del Partit Popular, que la diputada que li corresponia, la Montse Berenguer, no pot assistir i, per tant, demanar la posposició d'aquesta proposició del Partit Popular.

El president

Si cap Grup Parlamentari té res en contra, posposem aquest punt per la, veurem quina de les següents comissions, esperem que sigui la següent, però en tot cas, en funció de com se defineixi l'ordre del dia de la següent, veurem si queda integrada o no.

Compareixença del fiscal superior de Catalunya per a presentar la memòria de la Fiscalia corresponent al 2024

359-00021/15

Llavors, comencem amb el punt número 1, que és la compareixença del fiscal superior de Catalunya davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a presentar la memòria corresponent a l'any 2024. És una memòria que, normalment, es trasllada al Parlament el mes de setembre-octubre, vam intentar fer-ho l'any 2025, que era quan tocava, no es va poder aconseguir per qüestió de dates de la comissió i dates i disponibilitat, en aquest cas, del fiscal superior, i llavors ho fem en la primera sessió del mes de gener.

Ho dic, que de cara a aquest any la idea és fer-ho diferent, perquè entenem que és una certa anomalia –i així ho hem comentat de manera prèvia–, en la col·laboració institucional necessària. Llavors, i en aquest cas, agraïm molt la presència de l'excel·lentíssim senyor Francisco Bañeres Santos, fiscal superior de Catalunya, i també del senyor Pedro Javier Ariche Axpe, tinent fiscal de la Fiscalia Superior de Catalunya, i tenen la paraula per un temps de trenta minuts i després els grups parlamentaris tindran deu minuts.

Moltes gràcies.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Francisco Bañeres Santos (fiscal superior de Catalunya)

Bé, moltes gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Amb molts ja ens coneixem ja d'altres intervencions. I jo també no voldria començar la meva exposició o la meva presentació sense abans manifestar, aprofitant aquest acte públic i solemne, per manifestar i expressar el meu condol i la meva tristesa pels fets luctuosos i sotragants que ens han sobtat aquests darrers dies, tant a Còrdova com aquí a Catalunya amb la mort de totes aquestes persones. I bé, només això. Cal sinó resignació, i esperar que les investigacions i l'esbrinament de com va succeir tot això, almenys ens donin una mica de, com dir-ho?, de reflexió o d'aclariment de com van succeir els fets i una mica de consol.

Bé, doncs comencem. Si d'això..., ja coneixen el mètode habitual i porto les diapositives, doncs començarem presentant el que va ser la Memòria del 2024 i que

es va llegir davant de l'Acte d'apertura de l'any judicial aquest darrer any de 2025, davant de sa majestat el rei, els primers dies de setembre.

Doncs bé, parlant ja de la Fiscalia Superior de Catalunya, els mostro com a primera diapositiva el nombre de fiscals que fan la feina de fiscal aquí a Catalunya. Van creixent. La veritat és que sí que se'n van ampliant les places, cada any el decret de planta, la planta de la Fiscalia es va ajornant i es van creant algunes places, menys potser de les que voldríem. I com a prova d'això, com poden veure al quadre, hi ha els fiscals de plantilla, són un total aquí de 426 i tenim quaranta fiscals de reforç. Això vol dir que són places que són necessàries, però que no estan dotades en el decret de planta, en la planta orgànica.

Llavors, com que es van ampliant també els jutges, la planta de jutges, i es van fent reforços en jutges, doncs això necessita o s'ha de preveure perquè intervinguin més fiscals. I així tenim un total de 473 fiscals de Catalunya, comptant amb els set fiscals de la Fiscalia Superior. I com poden veure aquí, les plantilles són cinquanta a Girona, dinou a Lleida, cinquanta-dos a Tarragona, i tres-cents cinc a Barcelona, comptant-hi aquí les fiscalies d'àrea, que són sis fiscalies d'àrea a Arenys de Mar, Granollers, Vilafranca, Vilanova, Terrassa, Sabadell i Manresa.

Bé, primera qüestió,...

Fitxer 2

estat actual, bé, actual no, estat a 31 de desembre del 2024, doncs com és la situació dels mitjans tecnològics. Aquí cal insistir en què el desplegament del programa EJCAT, que és el que vol substituir definitivament i erradicar l'existència de paper a les oficines judicials, doncs comença una evolució, o està en evolució. L'aplicació civil pràcticament està desenvolupada, encara que queden alguns serrells.

Després tenim a la jurisdicció social i contenciós que s'està desenvolupant. I el que és en matèria penal, doncs l'EJCAT encara està, estem aquest any, el 2025, en un tema en funció de, com es diu això, proves pilot encara. Estem allà desenvolupant el problema.

Problemes amb això? Doncs els problemes tècnics habituals amb tot aquest desplegament d'aplicacions i de funcionalitats tecnològiques i informàtiques, però a banda d'això, doncs també, i aquí cal ressaltar el que és que s'ha d'aconseguir la compatibilitat entre –es vulgui o no–, la Fiscalia depèn, o tenim moltes funcions compartides i en la que està implicada la Fiscalia General de l'Estat i l'existència de dos sistemes o de diversos sistemes, perquè n'hi ha d'altres comunitats autònomes que també tenen sistemes diferents de l'implantat a la Fiscalia General, doncs moltes vegades problemes de compatibilitat a l'hora de fer-ne estadístiques o situacions o anàlisis generals de les dades que tenim en qüestió tecnològica.

Val a dir que la voluntat i l'esforç –i voldria ressaltar-ho aquí–, la voluntat i l'esforç d'aquest equip de la Conselleria de Justícia actual i també de l'equip de la Conselleria anterior, que han estat conscients que efectivament cal implicar-se i cal fer un esforç pressupostari i un esforç valent a l'hora d'establir i a l'hora de desenvolupar totes aquestes aplicacions, però malauradament van passant els anys i encara no tenim el que seria un sistema absolutament desenvolupat i útil per desterrar d'una vegada per totes el paper de les nostres feines.

Respecte a les instal·lacions i plantilles, com que això estava a data del 31 de desembre del 2024, doncs moltes d'aquestes ja estan, afortunadament, sí que s'han solucionat. Per exemple, la Fiscalia d'Àrea de Granollers i Mollet ja està en funcionament, ja tenim les instal·lacions. La de Granollers fa anys que les teníem i la de Mollet alguns anys, però el que són les instal·lacions de Fiscalia a Mollet encara quedaven i aquest any, el 2025, ja s'han solucionat. Igualment, l'edifici de Justícia de Vic, que actualment ja està en funcionament. L'única que queda, com diríem, *garbanzo negro*, és la secció territorial de Sant Feliu de Llobregat. Allà, les instal·lacions, tant de Fiscalia i fins on jo sé també les de Judicials, són molt defectuoses.

En el que és la Fiscalia, estem en un pis, en un edifici de veïns, no hi ha sistema de seguretat, la gent està molt..., en fi, no tenen prou espai els fiscals conjuntament amb els funcionaris i, en definitiva, i em consta que també s'estan fent gestions per buscar una solució temporal fins que no es comenci l'obra de fer-ne un edifici com hi ha en d'altres llocs, com pot haver-hi a Sabadell, o a Mataró, o a Arenys, etcètera,

a Sant Feliu de Llobregat. I el mateix a Martorell, al que és el partit de Martorell, que també depèn de Sant Feliu de Llobregat.

Tant a Sant Feliu com a Martorell, els jutjats estan –si algú de vosaltres sou advocats i aneu per allà de tant en tant–, veureu que els jutjats estan escampats, estan allà repartits per la població, no estan concentrats en un centre. Això, com podeu imaginar, fa o dona molts problemes, tant de desplaçaments, com de situacions per portar detinguts, per actuacions del metge forense, etcètera. Confiem, i això sí que també és veritat, que actualment ja estan en obres a l'edifici de Martorell i confiem que a final del 27 o potser mitjans del 28 ja tinguem aquesta qüestió solucionada.

Però sí que és veritat –que això sí que volia fer esment–, que aquest és un problema que ens hi trobem i que porta moltes vegades a que els fiscals no es trobin en un lloc confortable o en un lloc a gust, i això demanin destins a unes altres poblacions, sigui de Catalunya, sigui de fora de Catalunya, perquè la situació allà és força incòmoda.

Bé, doncs anem una mica per analitzar, passem ara a analitzar una mica els procediments i aquí veureu la diapositiva, que no és diapositiva, serà com es diu ara, del PowerPoint. La imatge del PowerPoint aquest, teniu aquí el que és l'evolució dels procediments en funció de les incoacions. I veureu que aquí tenim els delictes lleus, que han pujat un 26,70 per cent, el que són incoacions de delictes lleus.

Això vol dir..., que és una xifra que crida força l'atenció, però aquesta xifra, l'única explicació o l'explicació que tenim més a l'abast és que durant l'any 1924 va haver un fort desplegament de policia i d'operatius al voltant dels llocs on amb més freqüència es donen els delictes lleus, que principalment són els furt, i això podria donar una certa explicació.

Quant a les urgents i les diligències prèvies, també tenen una lleugera pujada. Els procediments abreujats han baixat una mica també, però clar, això es compensa una mica amb les urgents. Els sumaris han pujat, però són xifres que no són prou grosses per endevinar una mena de desviació o una desviació clara. I els jurats també són xifres molt minses i aquí qualsevol variació de seguida puja el tant per cent.

Respecte als delictes qualificats, aquesta és l'activitat del Ministeri Fiscal. Llavors tenim que, en total, el que són procediments qualificats tenim les diligències urgents,

el que comunament es coneix com a judicis ràpids, i després tenim els procediments abreujats, que poden ser davant del penal, davant de l'Audiència Provincial, i després tenim el sumari i el procediment del jurat.

Com veieu, la xifra principal són les diligències urgents, que han baixat potser una mica, un set per cent, però tampoc són xifres com per... Però bé, també això vol dir que d'altra banda han pujat els procediments abreujats del penal. Més o menys estem parlant del mateix.

El que sí que voldria que retinguessin seria la xifra aquesta de total de qualificacions, és a dir, 59.119, gairebé seixanta mil. I ho dic perquè després, ara quan veiem les sentències, veurem una mica quina és la situació. Delicte qualificat, com ja saben vostès, vol dir que això el fiscal està demanant judici oral i que s'obri un judici oral. Llavors, si un cop obert el judici oral, si ho demana el fiscal, tret d'alguna situació extraordinària, que el jutge no vulgui obrir-lo, que el sobresegui o alguna qüestió, però tret d'aquestes situacions, quan s'obre judici oral, això acaba en un judici i ha d'acabar en una sentència.

I ara veurem... Després, ara quan veiem les sentències, doncs ara reprendrem això. Bé, el que són els judicis. Tornem a ser-hi amb el tema de les suspensions. Els judicis sí que s'han celebrat, ha crescut, com veieu, els judicis s'han celebrat, van creixent l'índex de celebracions, un 2,82 en la instrucció en delictes lleus, fetes davant del jutjat d'instrucció en delictes lleus, davant del jutjat del penal, més o menys estem igual, i davant de l'Audiència Provincial, des les audiències provincials sí que ha crescut una mica, força, un 17,25. I d'això ens n'hem d'alegrar.

Però continuem amb el problema de les suspensions. I el problema de les suspensions, com us podeu imaginar, i ho recordo aquí cada vegada que comparec, és un tema que no podem o no sabem com... Sí que n'hi ha, i els fiscals fan el que poden per evitar aquestes suspensions, confiem que ara amb l'ús massiu i amb l'ús autoritzat i amb l'ús incentivat per fer servir les videoconferències i les compareixences fetes des de la llunyania, permetin que aquestes, o almenys reduir aquest tipus de suspensions. Moltes d'elles són per deficiències en la citació de les persones, de vegades són també per qüestions no resoltes pel jutge, etcètera, però bé, continuem amb aquest problema i any rere any hem de lamentar-nos.

Aquí us hi poso la ràtio en celebrats i suspensos, i ja veieu que en els delictes lleus que hi ha menys tramitació, aquesta ràtio és molt baixa i en les altres estem gairebé com tots els anys.

I ara anem amb les sentències. Les sentències teniu per una banda les sentències dels jutjats del penal i les sentències de l'audiència. Les sentències del jutjat del penal, com veieu, les evolucions són raonables, han pujat un 5,34 per cent durant l'any 2024 i, millor dit, un 5,58 per cent en total. Respecte d'aquestes..., –i en l'audiència provincial han crescut, i això és força elogiable, és que han crescut un 11,90 per cent–, però bé, tret d'això, i tornem al que els deia abans, el total de sentències tenim 26.745 de sentències dictades pel jutjat del penal i 2.012 per les audiències. Això fa un total de 28.757.

Davant de les cinquanta-nou mil qualificacions que s'han fet pel fiscal, tenim que n'hi ha gairebé seixanta mil, per dir-ho en números rodons, gairebé seixanta mil qualificacions i trenta mil sentències. És a dir, a la màquina hem ficat seixanta mil unitats i n'hem tret trenta mil unitats. Això vol dir que n'hi ha trenta mil unitats dintre de la màquina. I això, any rere any, provoca un col·lapse del que després faré esment, que comporta un problema, al meu parer, una mica sever, que és el tema de les dilacions indegudes. Però això, si de cas, ja ho parlarem després en el debat. Llavors, clar, si tenim aquests números, veieu que la màquina dona el que dona. És a dir, entrem seixanta, en surten trenta, queden trenta dintre de la màquina.

Si analitzem el tema de les sentències, continuem tenint la gran presència de les conformitats, que continuen sent al voltant de..., si les conformitats han estat catorze mil dues-centes en el 2024, d'un total de 26.745. Això és al voltant d'un seixanta per cent de les sentències que es dicten són de conformitat. I a l'audiència provincial, doncs gairebé el mateix. Si hi ha hagut mil setanta-dues sentències amb conformitat i d'un total de dues mil dotze, doncs gairebé és el cinquanta i escaig per cent.

Bé, i ara entràriem ja en el que ha estat l'evolució de la criminalitat, tot i que en això de l'evolució de la criminalitat nosaltres tenim..., les nostres dades no són tan precises o potser no siguin tan precises com les que podien manegar els cossos de policia i especialment els Mossos d'Esquadra. Perquè davant de la reforma antiga de l'article, crec que és el 284, que ja no s'aporten al jutjat tots els atestats, sinó que

aquells atestats sense autor se'ls queda la policia, llavors nosaltres estem parlant de delictes incoats, és a dir, aquell que hi ha alguna sospita perquè aterri al jutjat, d'acord?

I bé, davant d'aquests delictes incoats, tenim, diguem-ne, estan ordenats per quantitat, el primer seria el delicte de lesions amb una evolució d'un menys dos per cent. Contra el patrimoni ha pujat o va pujar una mica, el 3,82 per cent. La seguretat del trànsit, aquest és un 9,86 per cent, aquí també farem esment quan arribem a la diapositiva de la seguretat del trànsit. I també crida una mica l'atenció el creixement dels delictes contra l'ordre públic. Això no sé si vol dir, però això és una realitat i potser sí que, en fi, davant, no sé si seran més episodis de manca de respecte als policies, però sí que és veritat que han crescut força els delictes d'atemptat, de resistència, de desobediència a l'autoritat, millor dit, als agents de l'autoritat. Un 20,21 per cent, en números de cinc mil trenta-sis del 23, a sis mil cinquanta-quatre del 24, és una dada apreciable.

I ara entràriem en delicte per delicte, o en alguns dels delictes, perquè...

Fitxer 3

al Codi Penal n'hi ha de molts, de delictes, però potser els més..., en fi, els més cridaners o els que més transcendència tenen davant de la ciutadania. En primer lloc serien els homicidis i les seves formes. Les posem aquí, morts dolosos, aquí hi ha de vegades, perquè moltes vegades venen qualificats, ja del primer atestat ja venen com a assassinat, però no hem de fer cas d'això, perquè a vegades l'assassinat és o no és. És la qualificació la que determina la..., i per això hi poso aquí morts dolosos. N'han crescut. Bé, seixanta-nou va haver-hi el 23, seixanta-vuit va haver-hi el 24. I el que són homicidis imprudents sí que hi ha hagut una sensible davallada, perquè hem passat de cent trenta-un a vuitanta-set.

Ara passàriem als delictes contra el patrimoni i l'ordre socioeconòmic. I tenim aquí una,..., sobta una mica, perquè el primer que aflora és l'estafa, amb 15.258. Això té sentit també per l'abundància estafes informàtiques, però també per estafes comunes, eh? Almenys denúncies com a estafa, incoacions per estafa.

Després els furts han estat 14.997. L'evolució, un 12 han pujat. Van pujar respecte el 2023, i el que sí és per alegrar-se és una mica del que serien els robatoris amb violència o intimidació, que va davallar del 2023 al 2024 en un 17,89 per cent. I això podria també tenir explicació en el que dèiem abans, del desplegament de més policies, sobretot a les zones on podíem parlar de punts calents on es produeixen molts d'aquests robatoris amb intimidació. Aquí seria una evolució dels delictes. Teniu aquí unes corbes del que és l'estafa, el furt...

I aquí, si tenim present la..., entràriem en el que són les qualificacions en delictes del patrimoni. Quan parlem de qualificacions no vol dir que es qualifiquin els delictes del 2024 el 2024, no. Normalment el que es qualifica en el 2024 té lloc o ve d'anys enrere. Però sí que ens ve, com veiem, que són números més o menys tots proporcionats, sí que ens venen molt bé el que és l'índex de qualificacions davant l'índex d'incoacions, perquè això ens dona una mena de lo que són, ens dona una pista del que són els procediments que acaben en sentència o que poden acabar en sentència davant dels procediments incoats.

I llavors veiem que les qualificacions, si tenim per exemple el furt, recordem que el furt eren catorze mil i escaig de procediments i es van qualificar cinc mil cinc-cents, és a dir, gairebé un quaranta per cent o un trenta i tants per cent. Doncs això vol dir que efectivament hi ha... És evident, no es poden qualificar tots perquè moltes vegades no hi ha proves o desapareixen o el que sigui, però són índexs que d'alguna manera donen peu a analitzar-ho des d'un punt de vista d'eficàcia en aquesta qüestió.

El mateix amb el robatori amb violència o intimidació. Si tenim present que el robatori van ser 10.778 i es van qualificar 4.796, això vol dir que de cada robatori que va arribar al jutjat, de cada dos, un es va qualificar més o menys. És a dir, són orientacions que donen lloc al que és precisament el que seria la idea aquesta d'eficàcia i de celeritat o de destresa a l'hora de qualificar-ho. *(Veus de fons.)* Em queden vuit minuts, d'acord.

Després tindríem aquí el que serien els delictes informàtics. Com veieu aquí, l'estafa comença a través d'internet, que tenim un gruix, són 2.340. I aquí tenim també en

columnes separades el que serien incoats i qualificats. I aquí veieu que també els índexs són raonablement proporcionats.

El que són pornografia infantil gairebé la meitat dels incoats van ser qualificats i per això podríem mirar-ho també, estafa comença a través de les TIC. Aquí cau la xifra. Hi ha 2.340 estafes incoades i només vuitanta-quatre qualificades. Això vol dir que no s'ha descobert l'autor de les altres dues mil dues-centes. I aquest és el problema que tenim amb els delictes informàtics, que hi ha una gran dificultat a l'hora d'esbrinar i a l'hora de la investigació, perquè són problemes que si voleu després els parlarem, però que fonamentalment és això, la deslocalització, la impossibilitat de determinar l'autoria, la identificació dels autors, etcètera.

I això volia també ressaltar-ho davant del que són els altres tants per cent o les altres proporcions, per exemple, entre el furts o els robatoris, o el mateix de pornografia infantil, etcètera, en aquests, el que és les estafes és força més difícil.

I ja passant al que seria els delictes contra la seguretat del trànsit, que també tenen una força..., en fi, són molt nombrosos i molt significatius. I tenim aquí algunes dades que voldria ressaltar. El gruix principal, com veieu, són la conducció sota influència de l'alcohol, que són catorze mil sis-cents, és un percentatge que ha pujat un 2,70 per cent.

I després sí que tenim una que crida l'atenció, que és la conducció sense llicència o permís, i aquesta conducció sense llicència o permís va passar de dotze mil a catorze mil, gairebé quinze mil en un any, i això vol dir, és un creixement del 17,13 per cent. Explicació d'això no en tenim, però sí que es pot especular sobre les dificultats que hi ha amb l'obtenció dels permisos de conduir, que cada vegada, pel que es diu, i això ja no em correspon a mi dir-ho, però sí que cada vegada, pel que sembla, són cada vegada més cars, cada vegada la formació per l'autoescola, etcètera, cada vegada puja molt la quantitat que s'ha de pagar és alta, i després també que hi ha problemes a l'hora de..., o deien que hi havia problemes a l'hora de fer els exàmens, etcètera, i que això la gent ja comencen a conduir, i això pot donar alguna explicació, o pura i simplement que la gent considera que ja sap conduir i agafa el cotxe.

I ja, anar acabant, tenim aquí els delictes contra la salut pública, el que seria fonamentalment el tràfic de drogues, els altres, com veieu, són números molt minsos, molt petits, i això no són indicadors, els indicadors no..., i aquí tenim el que són el tràfic de drogues amb dany greu a la salut, les cocaïnes, l'MDMA, les ketamines, tot això, que això ha crescut un 5,36 per cent.

I les drogues sense dany greu per la salut ha baixat també un 9,16 per cent, tot i que continuen havent-hi molts procediments, perquè aquí sí que, la veritat, gairebé aquí hi ha una força..., un bon desplegament policial i tenim veritables problemes, com hem parlat d'altres anys, amb el que són l'establiment d'autèntiques bandes mafioses a l'hora de traficar, fonamentalment amb marihuana i amb plantacions de marihuana, etcètera.

Aquí tenim també una corba del que són els delictes contra la salut pública, i veiem també que aquí l'índex de salut pública, el que serien qualificacions i salut pública, incoacions, també són força explicatius o força clars. És a dir, si havíem incoat 1.632 i hem qualificat 1.063, vol dir que és un índex d'eficàcia en el que és la investigació, que la investigació ha donat força dades per poder presentar un escrit d'acusació.

I el mateix davant del tràfic de drogues sense dany greu per la salut, que de 2.776 ha permès la qualificació en 1.139 de qualificacions, el que vol dir també, indicador força d'eficàcia.

Aquí posava unes observacions, però també sí que si la voleu tenir, sí que és veritat que els delictes de salut pública, bé, generalment bé, tampoc..., el generalment, l'adverbi aquest el podem treure, perquè de vegades van i no van, però sí que moltes vegades van acompanyats de delictes de defraudació de fluid elèctric, i d'això parlarem també després, i també moltes vegades, bé moltes, aquí menys vegades, del delicte de blanqueig de capitals.

Després, sí que això sí que s'ha fet esment, i això sí que és una qüestió, que és que cada vegada els cultius de marihuana cada vegada es van millorant i es van modificant genèticament, on hi ha intervencions, o més aviat es va millorant l'índex de tetrahidrocannabinol i això cada vegada diuen que és més nociu, i llavors clar, això sembla que interessa o s'està discutint si això hauria d'anar per drogues que causen greu dany a la salut, perquè és clar, no és el mateix una marihuana amb un

índex de 0,1 o d'un 1 o un 2 de tetrahidrocannabinol que amb un 9. Igual que no és el mateix un combinat, un cuba-libre, que una ampolla sencera. Això és la concentració que pugui tenir el tetrahidrocannabinol en aquests casos. Bé, això és una qüestió que no..., sobre la que a mi no em correspon entrar, però són coses que estan i que penso que n'havia de fer esment. Bé, aquí l'arrelament d'aquestes organitzacions i..., bé, això són consideracions, ja no tenen a veure amb el que és pròpiament la memòria.

I entràriem ja en el que són delictes contra la llibertat sexual. En aquest cas també comencem..., continua, això no baixa mai, no sé què passa, però no baixa. En els delictes contra la llibertat sexual es va canviar el de l'abús i l'agressió, ara tots són agressions, però tot i així un creixement una mica més petit, un 2,72 per cent, però ja teníem números força alts d'on veníem. I en l'evolució dels delictes contra la llibertat sexual, això és important, tot això és transcendent perquè és un tipus de delicte que continua en creixement.

També en la qüestió són els delictes a menors de setze anys, també continuen pujant-hi i en definitiva és una situació com la... I en les qualificacions, com veieu aquí, si mireu a l'índex que us deia jo abans, clar, aquestes vegades no tenim els mateixos resultats, però sí que n'hi ha força, de qualificacions en aquest sentit, tant en l'agressió i l'abús sexual de menors de setze anys i com en les agressions sexuals de majors de setze anys.

Continuaríem amb la violència de gènere que aquí sí que hi ha uns resultats una mica més esperançadors, perquè han baixat. A banda de les morts, que afortunadament han baixat, són números però qualsevol mort és important i en aquests casos encara més, si voleu, però sí que és veritat que els números del maltractament ocasional sí que tenen una minva important, el maltractament ocasional i el maltractament habitual en aquestes qüestions. I llavors sí que potser siguin números com dic una mica esperançadors de què continuï aquesta corba a la baixa.

El mateix amb violència domèstica, també hi ha una baixada sobretot en el que són els maltractaments, tant l'ocasional com l'habitual, sobretot en el maltractament habitual. I també han estat menys els homicidis o les morts doloses en aquest sentit.

I el tema de les agressions sexuals, això en l'àmbit domicili, doncs sí que han pujat un trenta-tres per cent. En números el mateix seria..., ah, ja en porto una mica, que volia acabar amb temps...

Bé, doncs tenim els menors, les incoacions de menors, aquí res massa rellevant, teniu aquí els números, l'evolució. No hi ha res que, sí, en alguns punts sí creixen, en d'altres baixen, continua creixent l'agressió sexual comesa per menors.

Baixen una mica els robatoris, tampoc té massa..., les nostres diligències d'investigació, com sabeu, la circular 2/2022 ens va reforçar a l'hora de fer-ne nosaltres ja es va aclarir les nostres funcions o ens va definir millor el que eren les nostres funcions en matèria d'investigacions.

I, com sabeu, nosaltres aquí rebem les denúncies entre d'altres llocs del Parlament de Catalunya, o de les administracions en general, i en definitiva, aquí teniu els números que, com que continuem creixent i la gent confia a l'hora de continuar confiant-hi a l'hora d'intentar començar una investigació posant la denúncia davant de la Fiscalia. I això continua creixent, un 6,17 per cent, ha pujat aquest any. I després tenim que gairebé la meitat s'arxiven i la meitat acaben en el jutjat.

I ara ja ràpidament passaríem al que és el...

Fitxer 4

servei civil, i aquí pendent la reforma, però això estem amb la reforma del Codi Civil Català, que estaríem aquí..., tenim els problemes de les revisions de les tuteles, etcètera, de la llei 8/21, que no s'acaba d'aconseguir la desjudicialització. De vegades hi ha gent perquè tenen queixes per actuar davant de les administracions i entitats bancàries amb això del suport, que ja..., en desaparèixer la figura del tutor, etcètera, però res. Aquí teniu també els números de la discapacitat.

I després ja per acabar ja aniríem una mica amb això de les propostes legislatives, són propostes que fan els fiscals pel que ells consideren i es sotmeten a la consideració, el legislador les rep amb la Memòria. I aquí la Memòria de la Fiscalia de Catalunya, doncs fa esment això, primer una modificació, suggereixen la modificació de l'article 255 que, per això parlàvem del tema del fluid elèctric. A veure,

la defraudació del fluid elèctric té una molt petita, és una pena de multa i penso que està pensada la regulació del delictes del 255, està pensada per situacions, doncs bé, de necessitat o de persones una mica que es fan les espavilades i vull dir, no?, i desvien el fluid elèctric o tal d'un veí per la seva casa.

Però sí que és cert que ara moltes vegades pel tràfic de marihuana i això que deien, de millorar la producció i de millorar la genètica de les plantes de marihuana, per això requereix una gran quantitat de fluid elèctric i una gran quantitat de llum, d'energia. I clar, no és el mateix. I això està..., el delictes de defraudació del fluid elèctric només està penat per una multa, perquè estava pensat per uns comportaments, per unes conductes, si es vol, de menor entitat, doncs clar, en això no té sentit que tingui la mateixa pena una persona que fa un..., que enganya la llum per tenir potser, no ho sé, milers i milers de quilowatts hora perquè té una plantació *indoor*.

Això no pot..., a banda del delictes de cultiu de marihuana o del delictes de tràfic de drogues, doncs també estarà el delictes de defraudació del fluid elèctric i que no es pot justificar que tingui la mateixa pena que aquell que fa un desviament de la llum per, jo que sé, per tenir llum a casa, no? Doncs això és una d'aquestes propostes.

L'altra és, davant de situacions com els fiscals demanen o bé, plantegen la possibilitat que hi hagi, s'inclogui un tipus de delictes agreujat en el robatori amb violència, no tan sols quan es fa dintre del domicili o quan es fa dintre del local, sinó també quan els objectes sostrets presenten especial valor. Això davant d'un fenomen que vam conèixer o que hem conegut i que encara volta per aquí, que és el tema dels rellotgers, els que busquen un rellotge d'un molt alt valor i això moltes vegades no es té present en un robatori amb violència.

Després aquesta, que penso que..., les meves notícies és que estan en..., aquesta sí que està molt avançada, crec que al Congrés dels Diputats. Aquesta és la reforma vinculada al tema del que seria la sostracció de telèfons mòbils, perquè evidentment el que és el telèfon mòbil no és tan sols un objecte que té un valor determinat de sis-cents o de cinc-cents o de vuit-cents euros, sinó que és gairebé la teva vida, la teva intimitat, les teves dades bancàries, allà hi ha tot. I això s'ha de tenir en compte a

l'hora de fer, d'avaluar el desvalor del comportament i l'antijuridicitat del comportament.

També hi havia, hi ha aquesta que la venim arrossegant, que l'havíem, crec que ja s'havia plantejat antigament, que seria la modificació del delictes d'usurpació de béns immobles, de l'article 245.2, sense emprar violència ni intimidació, és a dir, el que comunament es coneix com a ocupació, que aquest té una pena de tres mesos. És a dir, la pena arriba als tres mesos, el topall de la pena. I llavors aquí el que es faria seria, clar, això és de tres a sis mesos i crec que, si no recordo malament, i això vol dir que el seu tràmit va pel delictes lleu. El delictes lleu, com sabeu, no comporta instrucció i en no comportar instrucció es celebra el judici el més aviat possible, que de vegades és aviat i de vegades no tant.

I llavors el que seria l'adopció d'una mesura cautelar, si convé, s'ha d'esperar a la data del judici. I llavors es deia, home, per què no hi posem una pena que ja sigui una pena menys greu, que comporti que això es tramiti per un procediment d'urgents i que es pugui demanar una mesura cautelar mentre es tramita el procediment. I en aquesta mesura cautelar podria ser o no la desocupació o el desallotjament d'aquestes persones.

I bé, i això més o menys és una mica el que us volia transmetre.

I llavors, quedo a la vostra disposició. Crec que bé, vuit minutets m'he passat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn dels grups parlamentaris, i en primer lloc el Grup Parlamentari de Junts.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. Abans que res, també des de Junts per Catalunya sumar-nos a aquestes paraules de suport que feien des de la Presidència arran de totes les víctimes i les famílies d'ells que pateixen pels fets d'aquests darrers dies.

I també les meves primeres paraules d'avui són de suport i escalf a l'Albert Forcades, que avui afronta un judici arran de les protestes viscudes a Manresa per la visita de

Felip VI i de fet el nostre company Francesc de Dalmases avui no hi és perquè justament l'està acompanyant en aquest judici, i per tant, també des d'aquí tot el suport a l'Albert.

Dit això, vull començar agraint la compareixença del Fiscal Superior de Catalunya i de tot l'equip de la Fiscalia, senyor Bañeres i senyor Ariche, per l'elaboració i presentació d'aquesta memòria que correspon a l'any 2024, que és un document, com comentaven, també molt extens i detallat, com hem pogut veure a la presentació PowerPoint que ens heu fet, però que ens permet a aquesta cambra tenir una bona radiografia i poder exercir amb coneixement la funció de control i de seguiment de l'Administració de justícia que hem de fer des d'aquí, és la nostra feina.

Des de Junts per Catalunya abordem també una mica aquest debat que ara tot seguit tindrem des d'una mirada tècnica, perquè jurídicament estem parlant d'una institució que és clau, però també des d'una mirada política perquè la justícia no és aliena al model de país, ni a la qualitat democràtica, ni a la capacitat d'autogovern que tenim a Catalunya. Per tant, entrant ja una mica en el contingut de la memòria, sí que seguiré una mica l'estructura de la mateixa, sí que us adreçaré diverses preguntes que ja els dic per avançat que en seran unes quantes.

Quan parlaven de recursos humans, al final és una mica la radiografia de la tensió estructural cronificada de la Fiscalia, comentàveu que sí que hem tingut un augment de fiscals respecte a les dades de l'any anterior, del 2023. Tot i així continuen amb aquests quaranta fiscals substituïts i si això ho traspassem a dades comparatives de mitjanes europees de nombre de fiscals per ciutadans, fent la correlació, gairebé a Catalunya tindríem la meitat de fiscals que pertocaria per cada cent mil habitants respecte a la mitjana europea. Si no m'equivoco estaríem poc per sobre de cinc per cada cent mil habitants i la mitjana europea estaria també una mica per sobre dels deu.

No ho han comentat avui però sí que la memòria recull també aquesta dada de la problemàtica del personal auxiliar amb la cobertura de les baixes, la memòria en fa referència, crec que l'any passat també quan va venir aquí a comparèixer exposàveu aquesta preocupació que les baixes s'haurien de cobrir en un termini d'un mes i acaben sent més del doble d'aquest temps.

Des de Junts per Catalunya aquesta és una realitat que el diputat Isaac Padrós també els va adreçar a l'anterior compareixença, de quines són les accions que s'estan duent a terme per poder corregir justament aquesta situació.

Parlaven també de digitalització i aquí sí que som una mica més positius respecte a les dades de l'any anterior, com vostès mateixos han exposat, tot i que segueixen persistint algunes incidències o la falta de compatibilitat i harmonització en algunes de les aplicacions, com vostè mateix ha comentat avui. I també la necessitat que ens comentaven de textualitzar els enregistraments, que això moltes vegades en moltes vistes o cada vegada més ens ho trobem en molts procediments.

Un dels temes que aborda aquesta memòria, a diferència de l'any anterior, i aquí sí que m'agradaria detenir-me una mica abastament, és tot el procediment de l'aplicació de la llei d'amnistia. Justament la memòria de l'exercici anterior i també des del diputat Isaac Padrós durant aquesta compareixença va posar molt d'èmfasi en el fet que la memòria directament silenciava tots els procediments penals derivats del procés independentista i de la repressió viscuda amb la sentència de referèndum de l'1 d'octubre.

El PowerPoint tampoc feia cap referència en aquest aspecte però la memòria d'aquest any sí que en fa i per tant en aquest sentit sí que els hi voldria adreçar tot un seguit de preguntes. Si bé és cert que la memòria el que fa és reproduir una taula amb tot el recull de tots els procediments on s'ha aplicat l'amnistia o no i exposen que són cent seixanta-un expedients que han afectat a quatre-centes una persones, al final simplement es fa com un buidatge de les dades sense aportar o sense fer-ne una valoració d'aquestes, simplement s'exposen de manera numèrica.

Des de Junts per Catalunya no entenem que es sotmeti de manera sistemàtica qualsevol anàlisi o referència del fenomen de la repressió judicial a la dissidència política de Catalunya, per això avui els vull preguntar concretament quina és la valoració que fan de l'aplicació de la llei de l'amnistia, si poden donar més detalls dels casos en què la Fiscalia ha informat desfavorablement d'aquesta amnistia, que si no m'he descomptat jo a l'hora de comptar les fileres eren trenta-tres casos.

I una mica si han també avaluat el cost en temps i recursos que inevitablement s'han deixat d'emprar en altres procediments justament per destinar-nos a aquesta

judicialització del conflicte polític. Perquè des de Junts per Catalunya també ho tenim molt clar, és que l'amnistia és la correcció d'una anomalia democràtica prèvia com és la judicialització d'un conflicte polític que requeria una resposta política i no penal.

I, per tant, amb les dades que vostès mateixos també exposen a la taula el que veiem és que no s'està donant una aplicació plena d'aquesta amnistia, que ens cal encara que pugui cobrir a tothom, no s'inclouen tots els represaliats i cal que sigui d'aplicació immediata. I des de Junts per Catalunya també des d'aquí no volíem passar l'oportunitat de dir que no hi renunciarem, perquè repeteixo, no hi renunciarem a que apliqui justament a tots els represaliats.

Seguint amb els diversos apartats de la memòria –i veig que ja en vaig per la meitat del temps–, en relació amb l'evolució dels procediments penals que comentàveu, que any rere any, sobretot des del 2020, hi ha hagut un augment de les incoacions de procediments penals, feien també molt èmfasi a la problemàtica de les suspensions dels judicis. Per nosaltres el gran nombre de suspensions de procediments és difícil d'explicar, sobretot de cara a la ciutadania que es veu afectada en aquell procediment. Els que som advocats patim aquesta xacra, diria que en tots els ordres jurisdiccionals, no només en el penal. Jo em dedico a l'administratiu i també ho pateixo sovint el tema de les suspensions i el que ens cal és evidentment, aquesta major eficiència de l'Administració de justícia en tots els sentits.

I aprofitant una mica això i malgrat aquesta memòria que fa referència al 2024 la que ens estan exposant i no és la del 2025, però sí que una mica si parlem d'eficiència de l'Administració de justícia m'agradaria adreçar-li la pregunta de segons la seva experiència viscuda com estan valorant l'aplicació pràctica de la llei orgànica 1/2025.

Quan parlem també –i passo a l'apartat de criminalitat–, en la memòria a bord de l'evolució de la criminalitat en aquestes cinc categories que cada any o any rere any són les mateixes, lesions, delictes contra el patrimoni, seguretat en el trànsit, contra la llibertat i contra l'Administració de justícia, que representen vora el vuitanta per cent de tots els delictes que es cometen a Catalunya. Justament amb aquesta també apunt que feien vostès respecte als delictes contra l'ordre públic que creixen molt

aquest 2024 respecte a les dades de l'any anterior i que ja ens han comentat, una mica a què creuen que es deu aquest augment.

Sense voluntat d'estendre'm molt en tots els tipus delictius perquè no tinc temps i m'agradaria però no tinc temps, des del Grup de Junts per Catalunya també ens ha sorprès molt que el delictes contra el patrimoni el que hagi crescut més o que ja sigui el primer sigui les estafes en lloc dels furts com era l'any anterior, que això també ve denotat per tots aquests mitjans informàtics que promouen encara més que puguin haver estafes o que sigui més senzill poder-les dur a terme.

En l'àmbit de la violència de gènere –i crec que també vostès ho comentaven–, que les dades són lleugerament més optimistes que les de l'any anterior, no només en nombre de víctimes, sinó també en el decreixement del número de delictes de maltractament habitual i ocasional. No obstant això, també des d'aquí volem fer èmfasi que la violència de gènere continua sent estructural i lluitar per fer-hi front segueix sent una prioritat. I en aquest sentit una cosa són, com també vostè estava, no?, els casos que s'acaben denunciant i l'altra són els casos reals que hi ha de violència de gènere, per aquesta infradenúncia que sabem que existeix.

A la memòria també feien referència a la dilació d'aquests procediments en matèria de violència de gènere, que no fa res més que revictimitzar les víctimes. I des d'aquí també nosaltres no podem estar-hi més d'acord. A la memòria també es fa esment, amb relació a les mesures cautelars en matèria de violència de gènere que tot i així a Catalunya n'hi ha moltes que es deneguen, hi ha moltes ordres d'allunyament aquí a Catalunya que no es concedeixen, que crec que també ho aborda des d'aquesta o l'anterior compareixença que va fer. I en aquest sentit voldria preguntar-los com ho justifiquen, si creuen que han millorat aquestes dades.

I en relació amb els delictes informàtics, apunten a la memòria i avui també s'hi han referit, que la dificultat és poder identificar qui és la persona que hi ha al darrere de la comissió d'aquell tipus de delictes. I en aquest sentit també els volia preguntar quines propostes poden o estan pensant a poder abordar per revertir aquesta situació. No sé si en aquest sentit una unitat especialitzada de criminalitat en delictes informàtics és una opció, o quins són els casos que es plantegen.

I parlant de delictes informàtics també la memòria ens cita a alguns exemples. Jo sí que n'agafaré un que és el cas de Pegasus, que a la memòria no es contextualitza l'impacte sobre els...

Fitxer 5

líders independentistes espiats en aquest programari i d'aquí els hi voldria preguntar si consideren que l'ús d'aquesta tecnologia d'espionatge sobre els dirigents polítics catalans s'emmarca dins d'un estat de dret o és la vulneració essencial dels drets dels dirigents polítics i quin ha estat o està sent el paper o la postura processal de la Fiscalia en aquests casos, que recordem que afecten seixanta-cinc víctimes.

També en aquest sentit i no sé si en són coneixedors que aquí en el Parlament també està constituïda la comissió d'investigació sobre les infiltracions policials en moviments de l'associacionisme de Catalunya, i en aquest sentit els hi volia preguntar també quin capteniment tenen vostès al respecte i com valoren el paper que està tenint la Fiscalia en ells. I ja m'estic quedant sense temps, així que intento abordar l'últim punt i després la resta m'ho guardo per la següent intervenció.

No ho han comentat avui aquí, però sí que la memòria recull també abastament els delictes d'odi, que són delictes que, cada vegada més, també estan en auge en el nostre país, citant diversos exemples de la memòria, com és el de la llibreria Europa o la carpa de S'ha Acabat!, i proposa la necessitat d'abordar aquesta lluita dels delictes d'odi des d'una vessant interseccional i de manera integral. Recullen també en la memòria un seguit de propostes legislatives en matèria de delictes d'odi, que justament els hi volia preguntar si podrien també aprofundir una mica en la rèplica, com és el delictes de lleu d'injúries per motius discriminatoris, o el delictes d'incitació al genocidi d'un col·lectiu protegit amb motiu de discriminació, que són alguns dels exemples que també proposen en la memòria de modificació legislativa, que crec que seria interessant que poguessin exposar.

I res, president. Com veig que ja m'he passat del temps acabo aquí i ho deixo per la següent intervenció.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Esquerra Republicana. Té la paraula la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. No podem començar d'una altra manera que no sigui mostrant també el nostre condol amb les víctimes que hi ha hagut aquests dies, tant a Catalunya com a Còrdova, i aprofito l'avinentsa per formular la primera pregunta que seria si Fiscalia té pensat obrir investigacions o unes diligències per poder investigar tots aquests esdeveniments. I també per mostrar tot el nostre suport a l'Albert Forcada, que avui està enfrontant-se a un judici injust a Manresa.

I ja començant aquesta compareixença, saludar el fiscal superior de Catalunya senyor Bañeres, també el senyor Ariche, que avui ens acompanya. Ja fa anys que nosaltres ens hi trobem, en aquesta comissió, davant d'aquesta compareixença. Per tant crec que no els sobtarà o no els sorprendrà les preguntes que jo els hi formularé.

I, de fet, seguiré l'ordre que vostès estableixen en la pròpia memòria per fer algunes preguntes i algunes consideracions. La primera d'elles i que vostès no feien referència, jo crec que va marcar molt l'any 2024, que és el que avui és objecte d'aquesta compareixença, d'aquesta memòria, que seria l'aprovació de la llei d'amnistia i la seva aplicació. De fet, vostès a la memòria és un dels àmbits que surt més a l'inici de la memòria, amb la instrucció 1/2024, que es va dirigir per part de vostè, senyor Bañeres, a tots els fiscals de Catalunya.

I també es fa un recull dels diferents procediments judicials en els que Fiscalia ha demanat aquesta aplicació de la llei, si bé no consta que hi siguin tots els procediments que hi ha pendents i que podrien ser objectes d'amnistia a Catalunya, ni tampoc que s'hagi demanat en altres procediments. Per tant, si vostès tenen coneixement que hi ha una manca en alguns dels procediments, si pensen demanar-la o no i en aquests que encara està pendent que Fiscalia ha demanat, si pensen impulsar aquests procediments per tal que l'amnistia sigui una realitat, ja que la pròpia llei establia en un termini de dos mesos, cosa que veiem que no està succeint.

D'altra banda i seguint amb la pròpia memòria, quan fan referència als tipus delictius i vostès també aquí avui han mostrat un quadre, els delictes contra la llibertat, de fet contra la llibertat en general, augmenten un 15,15 per cent però contra la llibertat sexual un 3,12 per cent. I vostès, a la pàgina 34 fan la reflexió o el comentari, les xifres relatives a la llibertat sexual en el seu conjunt han experimentat una petita variació, més del 3,12 per cent, i les dades demostren que són agressions que inclouen tota mena d'agressions.

No obstant, quan fan referència a delictes contra el patrimoni i ordre socioeconòmic, que augmenten un 3,82 per cent, si anem a la pàgina de la seva memòria 40, «els delictes contra el patrimoni i l'ordre socioeconòmic han experimentat un increment del 3,82 per cent» Per tant, la meua primera reflexió que em sobta és, per què en els delictes contra la llibertat sexual l'augment del 3,13 per cent és una petita variació, un petit increment i en canvi quan parlem de delictes socioeconòmics el 3,80 per cent és un gran augment. Entenem que aquesta consideració potser no hauria de sortir a la memòria i hauríem d'aplicar el mateix barem, ja que les agressions sexuals haurien de ser més protegides i tenen un caràcter diferent a un furt o a un robatori, almenys al nostre parer.

Seguint amb la memòria, entrant en els delictes de violència de gènere, vostès saben que jo a cada compareixença hi faig referència i vostè l'explicació com ha sigut al final de tot ha sigut molt escassa o molt ràpida, si pogués en el següent fer-ne més referències. Vostès parlen dels feminicidis, que hi han hagut també durant l'any 2024, també en un resum de les denúncies presentades i dels procediments incoats, i estableixen –a més, i ho deien aquí–, que hi ha alguns tipus delictius com el maltractament que està disminuint.

Si bé jo li volia tornar a formular, com ja vaig fer l'any passat, el tema de les ordres de protecció. Nosaltres veiem que es deneguen més que les que s'atorguen a Catalunya. De fet, si ens anem a la pàgina 58 de la memòria diuen: «Durant l'any 2024 s'ha incrementat el nombre d'ordres de protecció i mesures cautelars sol·licitades, tot i que encara es produeix un percentatge important en casos que són denegades per l'òrgan judicial», bé, és que es van denegar més de les que es van...,

o sigui, aquí sembla que és que es van denegar menys, doncs no, el percentatge ens deia que s'havien denegat més al conjunt de Catalunya.

De fet, torno a reiterar, el Jutjat de Violència contra la Dona número 2, de Barcelona, la magistrada que ja saben que ja no està exercint aquí, a Catalunya, que només va atorgar un disset per cent de les ordres de protecció. Jo l'any passat els hi feia la reflexió, si quan Fiscalia sol·licita que s'adopti aquesta mesura de protecció, que és denegada pel jutge, si interposaven recurs o no, vostè em va dir que no tenia en aquell moment les dades, que ho miraria, per tant li torno a preguntar si ha realitzat aquest estudi. Jo seguiré insistint per conèixer les dades de si Fiscalia recorre o no aquesta denegació d'ordres de protecció, que el que serveixen és per protegir les víctimes de violència masclista, que com bé hem vist amb les dades que vostès mateixos ens presenten, són dades preocupants i esgarrifoses per tots els feminicidis, per totes les denúncies i per tota la violència que ens hi trobem.

Per tant, aquí també aniria la següent consideració de la pàgina 59 de la memòria, que diu: «Els problemes principals que ha plantejat la violència domèstica, l'any 2024 no han variat en relació, però en l'àmbit de la violència hi ha moltes víctimes que no denuncien finalment» Però clar, aquí hi ha un escull que és la revictimització que senten moltes dones víctimes de violència masclista que fan el pas, que interposen una denúncia i que es troben revictimitzades o fins i tot víctimes de violència institucional quan arriben al jutjat.

Jo crec que hauria de ser una àrea, a banda que és una gran preocupació, una àrea de treball de Fiscalia per tal de donar potser més suport o acompanyament a aquestes víctimes, que es senten revictimitzades i que expressen que surten pitjor del jutjat del que han entrat i que per això, moltes d'elles desisteixen durant el camí o no continuen formalment amb la denúncia.

Un altre tema, perquè veig que em quedaré sense temps, vostès fan referència molt la passada al tema Pegasus, no?, a la pàgina 80 de la memòria, diuen que dins dels assumptes que s'han presentat d'una rellevància particular a Barcelona van ser les querelles interposades contra NSO Group, però no expliquen, diu, «en alguns casos s'ha ampliat les querelles a la persona titular de la direcció del Centre Nacional d'Intel·ligència. Per tant, jo li vull plantejar les següents preguntes pel que fa a aquest

procediment, a Pegasus, seria: han pogut esbrinar si el CNI té Pegasus? I quines accions han fet des de Fiscalia al respecte per esbrinar-ho?

Una altra pregunta seria si la Fiscalia ha demanat arxivar el cas de l'exdirectora del CNI per l'espionatge al president Aragonès? Ha promogut la Fiscalia la desclassificació d'informació reservada per resoldre els temes de Pegasus? I si és així, estan vostès satisfets amb la informació que han obtingut d'aquestes investigacions? Han realitzat alguna acció de protecció a les víctimes de Pegasus? I s'han oposat a la imputació de l'empresa NSO Group per aquests casos?

M'agradaria, si em pogués respondre a totes aquestes preguntes formulades, i aprofito també per un altre tema que no s'ha plantejat fins avui, per tant, és un nou àmbit que obro, que seria quan en aquest Parlament es demana la compareixença en diverses comissions de diferents persones, com poden ser alts càrrecs, i aquestes persones incompareixen i no venen al requeriment o a la petició d'aquest Parlament de compareixença per explicar alguns procediments, quan es posa en coneixement de Fiscalia el que trobem és que Fiscalia arxiva aquests fets.

Llavors, li volia traslladar què motiva l'arxiu d'aquests procediments o d'aquestes diligències que aquest Parlament intenta posar en coneixement de Fiscalia, perquè entenem que la sobirania del poble de Catalunya, una persona que estigui requerida, ja sigui el càrrec o qui sigui, hauria de venir a donar les explicacions que la sobirania del poble ha decidit amb els seus vots que nosaltres estiguem aquí representant i, per tant, quan citem una persona entenem que ha de venir a donar explicacions. Quan això no passa, com hi ha un arxiu, ens interessaria saber què és la motivació, quina és la resposta que ens poden donar avui aprofitant la seva compareixença.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular i té la paraula el seu portaveu, Pere Lluís Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. I en primer lloc, adherir-nos les mostres de condol que ha manifestat el president a l'inici d'aquesta comissió i agrair la presència del fiscal

general, el fiscal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. A veure, en un estat de dret, en un estat democràtic, la Fiscalia té la defensa del principi de legalitat i, per tant, un element essencial per mantenir els nostres estàndards de democràcia i d'estat. I, per tant, donar-li les gràcies per la seva compareixença i pel seu informe.

Nosaltres tornarem una mica a la realitat que els interessa als ciutadans de Catalunya sobre el que està passant als jutjats. I sí que m'agradaria plantejar-li unes quantes qüestions. Miri, estem molt preocupats des del Partit Popular de la situació de col·lapse que es viu als jutjats de Catalunya i, especialment, en l'àmbit penal. En l'àmbit penal es troba en aquests moments en una situació molt complexa i de les dades que vostè ens ha fet, doncs potser encara ens preocupa més, aquestes seixanta mil qualificacions i trenta mil sentències impliquen un decalatge extraordinàriament greu.

Però començant per la planta, sí que ens agradaria..., aquests quaranta fiscals de reforç, que suposo que són interins, no sé si des de Fiscalia s'ha demanat la seva consolidació, que es creïn places de fiscals per cobrir-les ja definitivament i que, per tant, passin a ser ja plantilla definitiva amb fiscals de carrera a Catalunya. També, des del TSJ, ja a la seva memòria ens parla de la deficiència de jutges, de la falta de jutges. Ara, amb la nova llei dels tribunals d'instància, potser serà més fàcil crear, suposo que també estan d'acord amb la memòria del TSJ, quant al dèficit de places, parlen de dos-cents, parlen de molts jutges que falten, i molt, en l'àmbit penal a Catalunya.

També, fent referència al que ha parlat vostè de les infraestructures tècniques de la Fiscalia, a la memòria anterior vostè manifestava que es va demanar la suspensió de l'aplicació del termini de les notificacions electròniques, perquè Fiscalia no estava encara als sistemes adequats. No sé si al final ja s'ha adequat, si encara es manté la suspensió de les notificacions, una vegada s'ha situat a la bústia o ja s'ha solucionat i ja en aquests moments ja funcionen amb certa agilitat les notificacions electròniques entre Fiscalia i els jutjats.

També ho ha manifestat vostè, el tema de la falta d'informatització dels jutjats d'instrucció, en aquests moments potser són la germana pobra de la justícia, especialment, si hem d'aplicar la llei orgànica 1/2025, la informatització, l'expedient

electrònic és fonamental per poder-la aplicar. Ens trobem que en l'àmbit diari dels nostres jutjats, les denúncies es fan en un ordinador, s'imprimeixen, van amb un sobre, i van al jutjat en un sobre, el jutjat obre el sobre i introdueix les dades a l'ordinador. Això, escolti'm, en ple segle XXI és inacceptable que funcionin amb aquests..., i des del Partit...

Fitxer 6

Popular portem ja anys denunciant-ho, dient que la justícia penal no pot funcionar d'aquesta manera.

Seguim amb els *mamotretos* de folis escanejats, després ens donen escanejats que, a més, és una pèrdua de temps important per part del personal del jutjat, ens donen escanejats, els posem sense índex. Treballar amb un expedient amb un procediment avergonyit de vint-i-cinc toms, escanejats, és pràcticament impossible, és una barbaritat, sense índex, sense res. Llavors, no sé si estan treballant per intentar informatitzar, junt amb la conselleria, per intentar crear aquests expedients electrònics.

Parlava vostè també de les suspensions, les suspensions dels procediments. Miri, aquí a la comissió més d'un som, uns quants que som advocats en exercici i ens adonem moltes vegades que anem als jutjats i és que ja sabem fa dies que es suspendrà, que hem anat al jutjat i que no estan..., i aquesta mania que hi ha de celebrar i suspendre l'acte, això genera, jo crec que és el que genera més desencís als ciutadans. Que van a un judici, se suspèn i això es repeteix tres, quatre, cinc vegades, d'anar a un judici i suspendre's, quan la major part de vegades se sap amb anterioritat que es suspendrà, perquè no estan citats. Jo me'n faig uns farts d'anar dies abans del judici a mirar si estan citats, sabem, el company diu..., (*Veus de fons.*) sabem que no estan citats.

I a veure si Fiscalia tindria algun interès en què, a veure, s'intenti suspendre amb anticipació, per evitar el desplaçament dels ciutadans que van a col·laborar amb l'Administració de Justícia com a testimonis o víctimes d'un delictes i això provoca un desencís important a la gent que té relació amb l'Administració de Justícia. Parlava vostè de les videoconferències. Recordo que, a més, vaig ser jo el ponent al Congrés

sobre el Reial Decret Llei, el 6/2023, em penso que era, en el qual es va aprovar aquest Real Decret Llei, en el qual passàvem a ser tot per videoconferències al jutjat. Jo sóc un enamorat de les videoconferències, jo crec que és un bon sistema, però no de les videoconferències que tinc. No sé si Fiscalia té alguna opinió.

El principi d'immediació, aquella immediació que vam guanyar especialment amb les diferents modificacions legislatives perquè el jutge tingui la immediació i les parts tinguin la immediació amb la pantalleta a dalt, amb un so, amb un micròfon a sota la taula del jutge, es perd absolutament. Llavors, jo crec que hem de fomentar la videoconferència, però el primer que hem de fer és tenir un sistema de videoconferència adequat, que ens permeti aquesta immediació, que permeti el jutge veure la cara del que està declarant, que el senti perfectament i no intentar fer esforços per sentir o per veure. No sé si des de Fiscalia tenen alguna opinió sobre la situació actual del sistema de videoconferència i també les incompatibilitats que comporta que també es produeixin moltes suspensions perquè no aconseguim posar en funcionament el sistema de videoconferència.

Ja estic, no em quedarà temps..., sí que m'ha preocupat una cosa que faig una interpretació que no sé si és la correcta i per això li demano a vostè si..., parlàvem de seixanta mil qualificacions, trenta mil sentències, i després he estat veient, de les estadístiques que ha donat, que precisament aquells delictes que baixen són aquells delictes que requereixen una instrucció. Per exemple, robatori amb força, o sigui, no sé si és així, eh?, però pot ser que el col·lapse als jutjats ens estigui fent que no tenim sentències d'aquests delictes i sí dels que van per judici ràpid?

O sigui, hi ha el judici ràpid, es produeix un judici i una sentència amb certa..., més o menys temps però es produeix, però aquells delictes més complexos, que van per una instrucció complexa, que és els que jo he estat mirant, hi ha una caiguda del número de sentències, pot ser que sigui que el col·lapse judicial ens estigui fent que hi hagi menys sentències amb aquest tipus de delictes.

També vostè ha comentat l'increment del delicte de conducció sense carnet. Aquí el 384 jo crec que introdueix i té dos tipus diferents, el de sense punts i el que no s'ha tret mai el carnet. Potser..., no sé si tenen estadístiques de quins són sense punts, perquè la major activitat per part dels radars i d'això pot fer que hi hagi major número

de sense punts. I també no sé si s'han plantejat la possibilitat de diferir els dos delictes. El bé jurídic protegit és la seguretat del trànsit i, per tant, no és el mateix un senyor que no té, no ha acreditat les característiques necessàries de coneixement del codi, ni les habilitats per conduir, que un senyor que sí que les ha acreditat però les ha perdut perquè no les ha utilitzat bé. I, per tant, potser diferenciar, a efectes de pena, a efectes que potser algú ha de tindre més pena que un altre.

I, per últim, el tema de la reincidència. No sé si vostès tenen alguna estadística sobre la reforma del 2022, sobre el Codi Penal sobre la reincidència ha sigut un fracàs relatiu o important sobre l'aplicació d'aquesta reforma. Es van donar problemes de comunicació, als antecedents penals no hi havia l'import de la defraudació, i, per tant, no es podien aplicar, era complicat obtenir les sentències. Es va buscar sistemes informàtics per poder enviar les sentències, no sé si s'han solucionat aquests problemes.

A veure, hi havia dos tipus de prova, una de caràcter jurídic per la nova reforma de la part general del Codi i un altre de desenvolupament informàtic o de obtenir les dades suficients per poder aplicar la multireincidència, que es va modificar el 2022 i que està pendent ara també de dos projectes que s'estan modificant al Congrés per tornar a modificar i poder-ho aplicar.

En definitiva, doncs reitero la preocupació per part del Partit Popular sobre la situació de la justícia penal a Catalunya, amb aquest col·lapse que ens podem veure i demanar-li també, igual que han fet, em penso, alguns companys, la seva valoració, l'impacte que pot tindre en aquests moments l'aplicació de la Llei 1/2025, que aquests dies sembla ser que està, té un impacte important a l'Administració de justícia. A, amb els mitjans que tenim. O sigui, no seria el mateix tindre un expedient digital i aplicar als tribunals d'instància que no tindre res d'això i voler construir una casa que s'enfonsa pels fonaments.

Deixaré per la resta..., moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el seu portaveu, Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Sí; gràcies, president. En primer lloc també, igual que la resta de les formacions, donar el nostre suport a les víctimes dels darrers accidents ferroviaris a Andalusia i aquí Catalunya. Saludar igualment el fiscal superior, el senyor Bañeres, i al tinent fiscal, el senyor Ariche per la seva compareixença avui aquí.

Hoy hemos escuchado al fiscal superior de Catalunya y nos ha presentado una memoria muy técnica, también muy estadística. Son muchas las cuestiones que se han tratado en la memoria de Fiscalía correspondiente al ejercicio del 2024, de las cuales queremos plantear diferentes aspectos, no sin antes denunciar lo que se ha expuesto hoy aquí también en esta comisión, que es uno de los grandes problemas que afecta a la justicia, es su lentitud. Un colapso judicial que es incompatible con el principio de tutela judicial efectiva, ya que como se dice frecuentemente, cuando la justicia es lenta, deja de ser justicia.

Colapso judicial que, evidentemente, afecta de forma clara también a los resultados del presente informe o la presente memoria que aquí ha sido expuesta. Es por ello que entendemos que es preciso aunar esfuerzos para resolver los problemas reales que afectan a los juzgados y tribunales. Son necesarios más recursos humanos, tecnológicos y materiales. Y, por supuesto, dotar de más plazas a los jueces y fiscales en los juzgados de instancia y también de instrucción. Como bien se ha dicho aquí hoy «*se van ampliant, però menys del que voldríem*»

Y por todo ello, no debe olvidarse que la justicia es un pilar fundamental en nuestro estado de derecho y es precisamente allí donde el ciudadano ha depositado la confianza y, por lo tanto, es allí donde debe buscarla. A esto se le llama seguridad jurídica. Por ello pedimos a los fiscales también que desprecien cualquier tipo de injerencia política en el ámbito de justicia, para que esta vuelva a recuperar el pulso humano, el ideal de la justicia, que ya se sintetizó en aquellas tres máximas, *honest vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere*. Vivir honestamente, no perjudicar a nadie y dar a cada uno lo suyo.

Pasando ya a la memoria, ya poniendo de relieve la importancia y el perjuicio gravísimo que supone este colapso judicial, la memoria que nos ha presentado usted, señor fiscal, nos presenta un documento técnico, plagado de cuadros

estadísticos, pero detrás de estos números se esconde una realidad que no admite más eufemismos. Catalunya vive una emergencia, una situación de emergencia ante la..., esta inseguridad que se ha vuelto estructural. Las estadísticas que nos aporta hoy la Fiscalía no son meros indicadores, son el reflejo de una sociedad que se siente desprotegida y abandonada por las instituciones.

El alarmante incremento de la criminalidad nos obliga a anunciar que el sistema está fallando, el delincuente queda beneficiado también por el colapso judicial. Mientras los políticos se pierden en sus relatos de normalidad de convivencia, la realidad es bien distinta por el creciente aumento de la inseguridad jurídica. Existe pues un abismo entre el relato oficial y lo que se vive, se sufre y se habla en las calles.

Si el Govern de la Generalitat decide seguir con la fanfarria para hacer encajar a golpe de relato oficial y cerrar los ojos o ponerse de perfil y mirar hacia el otro lado ante la realidad, jamás podrá resolverse este gravísimo problema, pues no se puede resurgir allá donde la ilegalidad, la inseguridad y la mentira conforman uno de los pilares del Estado. Si analizamos el ranquin de delitos, vemos que el año 2024 se consolida una tendencia de violencia. El delito de lesiones y los delitos contra el patrimonio siguen copando el grueso de las causas penales. Pero más doloroso es el ascenso imparable de los delitos de sangre, con un aumento preocupante de los homicidios y asesinatos, tanto consumados como grado de tentativa.

¿Como podemos hablar en este caso de una Cataluña próspera, cuando la vida y la integridad de las personas está cada vez más en riesgo? Porque, además, siempre que hablamos de esto se suele esconder una trampa estadística. Un huerto vale lo mismo que una violación. Si yo bajo de cientos de miles de hurtos, un poco ya se puede vender que los delitos totales también han bajado.

Pero la realidad es que, en los últimos siete años, el tráfico de drogas ha aumentado en un sesenta y seis por ciento. Las agresiones sexuales con penetración un 225 por ciento, los secuestros un cincuenta por ciento. En Cataluña, desde el año 2017 se han incrementado los delitos violentos en un 20,78 por ciento. Son datos que tenemos aquí del Ministerio de Interior, pero este preocupante incremento entendemos que es maquillado y ocultado por balances estadísticos del señor

Marlaska, ya que sólo se practica la comparativa desde el 2023, pero no desde el 2017.

El año pasado advertimos que el sistema estaba fallando. Hoy afirmamos que el sistema ha capitulado. La criminalidad violenta ya no es la excepción, es un paisaje cotidiano. La memoria vuelve a calificar de preocupante la subida de los delitos contra la libertad sexual. Y aquí se ha expuesto de forma expresa. Y debemos decirlo alto y claro, la monumental chapuza jurídica del «Sí sólo es sí» ha tenido consecuencias reales y sangrientas, han beneficiado a los agresores y han dejado a las víctimas desamparadas al poder los violadores salir a la calle. La memoria detecta de nuevo casos donde se instrumentaliza la ley de violencia de género para obtener beneficios de extranjería, y entendemos que es intolerable que se utilicen recursos públicos para legalizar a personas mediante denuncias falsas, en connivencia con el supuesto agresor.

Y respecto a los menores no acompañados, los menas, se repite la historia. Miles de expedientes para determinar la edad de presuntos menores extranjeros, que tras las pruebas resultan ser adultos. Entendemos que es un engaño masivo y estamos destinando dinero de los catalanes a mantener personas que mienten desde el primer momento que pisan nuestro suelo. Además, no podemos hablar de seguridad sin hablar de la realidad de nuestras cárceles. Cataluña ostenta el triste récord de ser la comunidad autónoma con mayor población reclusa extranjera en relación con la nacional. Los datos son demoledores. La delincuencia se ha disparado como consecuencia directa de la inmigración ilegal masiva y descontrolada.

Los ciudadanos sienten que el estado de derecho ya no les protege, porque mientras se machaca al autónomo o al trabajador con impuestos y normativas, se muestra laxitud con quien quiebra la legalidad. Los delitos contra las personas siguen subiendo, lo que significa que cada día cientos de catalanes requieren la intervención del ministerio público por haber sido víctimas de una violencia que se podría haber evitado con fronteras seguras y una aplicación estricta de la ley de extranjería.

Se habla habitualmente de la falta de recursos judiciales Para nuestra formación, VOX, entendemos que el problema no es de recursos sino de voluntad política. El

delincuente profesional ha interiorizado que en Cataluña la impunidad no es una posibilidad, sino una certeza. Barcelona y sus alrededores se han convertido en un paraíso para el criminal, que acumula decenas de detenciones y sigue en la calle a las pocas horas. El imperio de la ley ha sucumbido ante la ideología y el oportunismo. Se ha creado un entramado legal que favorece al infractor, especialmente si pertenece a ciertos colectivos protegidos.

Ya que se ha hablado aquí de la amnistía, se llegan a cambalaches políticos de intercambio de poder por impunidad, como es esta ley de amnistía, un mercadeo con causa ilícita en el cual los propios beneficiarios han participado en el proceso de elaboración de la ley. Se ha sembrado entre los ciudadanos un sentimiento de desconfianza y hartazgo, pues la gente ha interiorizado que la delincuencia es recompensada. De seguir así, la fractura social se profundizará y crecerá la desconfianza en el marco jurídico procesal actual.

Finalmente, no podemos cerrar esta intervención sin referirnos a la situación de la institución que representan. Si el año pasado ya hablamos de la instrumentalización, hoy hablamos de humillación para todos los fiscales de carrera que hoy tengamos todo un fiscal general del estado condenado por los tribunales, un fiscal general que sin mantener la mínima decencia institucional se aferró de forma vergonzosa a su cargo, un fiscal general que finalmente ha sido condenado por revelación de secretos.

Fitxer 7

Ya que se ha hablado aquí en esta memoria de las posibles propuestas legislativas que pueden ser de interés, nosotros también hablamos de las que consideramos que podrían plantearse, como es la tolerancia cero con la multireincidencia, por entender que quien hace del delito un modus vivendi debe estar en prisión. Billeto de vuelta, expulsión inmediata de cualquier extranjero que cometa delitos graves. Reforma de la ley del menor para acabar con la impunidad de las bandas juveniles y la independencia judicial.

Queremos una fiscalía que defienda a los españoles, no a los intereses del Palacio de la Moncloa y que se garantice la independencia judicial como uno de los contrapesos frente a los otros poderes.

Señor fiscal, usted ha hecho su trabajo, presentado este informe. El nuestro es recordarle que detrás de estas tablas Excel hay familias rotas, barrios degradados y una nación que exige por encima de todo ley y orden.

Muchas gracias

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup dels Comuns, té la paraula el diputat Garcia Berrio.

El president

Gràcies. En primer lloc agrair efectivament aquesta compareixença davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica i també les reflexions que s'han manifestat al voltant de la presentació d'aquesta memòria de l'any 2024. Crec que donaria per molt, intentaré limitar-me a alguna de les qüestions que vostè ha tractat i en altres casos ja han comentat altres grups parlamentaris qüestions en les que jo no entraré per una qüestió de temps.

En primer lloc una reflexió general necessària. Per un costat aquesta diferència entre els escrits d'acusació efectivament realitzats pel Ministeri Fiscal i les sentències a les que s'arriba, això d'alguna manera manifesta el dèficit estructural que té la justícia en general i la justícia penal en particular per tal de poder garantir de manera adequada la seguretat de la nostra ciutadania. Jo crec que en moltes ocasions quan parlem dels dèficits existents es posa tot l'èmfasi en la necessitat de fer créixer el sistema penal des de la part policial, que és necessària, però no es posa de la mateixa manera el focus en la necessitat de jutges i també de fiscals.

Però també és necessari posar al centre la necessitat d'ampliar tot el personal de l'Administració de justícia, perquè això pot ser una de les coses que expliquen el gran número de suspensions. És a dir, si tenim als jutjats personal que va totalment..., amb moltíssima feina i que no té la capacitat de poder arribar a fer tots els tràmits de manera correcta, a vegades no ens adonem que potser s'havia pogut

arribar a modificar algun defecte que podrà donar lloc a una suspensió. Jo crec que garantir més eficiència és necessari, però amb el volum actual que té l'Administració de justícia és impossible millorar el nivell d'eficiència i eficàcia. No només de l'Administració de justícia, sinó del nostre model de seguretat, el qual penso que és clau i que crec que s'ha de posar al centre de manera clara.

Jo crec que no hi ha una prioritat col·lectiva, ni tampoc pels..., jo crec que, de fet, grups parlamentaris que en moltes ocasions parlen de llei i ordre no entenen que els serveis públics s'han de reforçar de manera clara perquè efectivament puguem garantir la seguretat de la ciutadania i la llei i ordre sense serveis públics no serveix de res.

I els serveis públics sense impostos no es poden finançar de manera adequada, amb la qual cosa jo els insto com a Fiscalia a que reivindicuin de manera clara quines són les necessitats de mitjans, de personal i operatives que necessitem perquè també en aquest Parlament i al Congrés dels Diputats i els diferents governs puguin fer els passos i tant de bo puguem anar cap a un gran pacte per la justícia per tal de millorar la situació complicada que tenim a dia d'avui, perquè el que no ens adonem és que, si no posem el focus en solucionar els problemes que té la justícia, el que estem fent és agreujar altres problemes socials que tenen vinculats a la no resolució correcta dels conflictes, que el principal mecanisme és la justícia en aquest sentit.

Me deixo..., volia entrar en algunes qüestions molt concretes, sí que m'ha sobtat una mica que al PowerPoint i a les reflexions no estigués més al centre una qüestió que per mi és molt important, que té a veure amb la criminalitat organitzada. Jo crec, és una reflexió que hi ha criminalitat molesta, criminalitat perillosa i criminalitat molt perillosa. I la criminalitat molt perillosa jo crec que hem de posar-la clarament al focus i a l'anàlisi de moltes de les qüestions que passen. I en moltes ocasions jo crec que els principals problemes als que se poden enfrontar les nostres societats és a tenir estructures organitzades mitjançant la violència al marge de la societat per tal de cometre delictes de manera sostinguda.

Per què parlo d'això? Perquè probablement a l'hora d'analitzar algun dels fenòmens que se poden estar produint, fenòmens vinculats amb determinats delictes violents, fenòmens que poden tenir a veure amb delictes contra la salut pública i de tota mena

de delictes, però aquells que preocupen molt, sobretot els que tenen a veure amb l'ús de la violència que posen en risc la vida de les persones de manera clara i la proliferació d'aquest tipus de delinqüència organitzada al voltant de la violència és clau poder-la treballar.

I en aquest sentit unes preguntes molt concretes. Vostès consideren que els mitjans actuals i la capacitat actual d'investigació dels cossos policials és suficient per poder treballar amb els millors mitjans contra els fenòmens de criminalitat organitzada, tenint en compte, a més, la seva connexió amb altres països? I per un altre costat també dels mitjans de la pròpia Fiscalia. Tenen els mitjans suficients? Seria necessari poder ampliar els mitjans per poder arribar a més incoacions i més condemnes contra la criminalitat organitzada que existeix? Que els que treballem en el marc del sistema penal sabem que són casos molt més complicats de provar, però molt més efectius de cara a poder desmuntar estructures que puguin existir.

I llavors, jo crec que d'alguna manera de cara a millorar l'eficiència i l'eficàcia en aquest sentit quines millores caldrien? I en aquest sentit faig una reflexió també perquè a vegades s'enfoquen els problemes en solucions que poden ser solució, però si no posem els mitjans suficients no es solucionaran.

I en relació amb la reflexió que s'està donant relativa amb el delicte de marihuana o cànnabis i la possibilitat d'agreujar i canviar un delicte de menys dany a la salut a dany greu a la salut jo crec que cal una reflexió i en tot cas, si s'està veient que està augmentant el percentatge de THC, no té sentit que sigui un agreujant, però no fer pujar tot el tipus en aquest sentit. Ho dic també perquè entenem que fer créixer les penes pot ser una solució davant d'alguns fenòmens, però no sempre, perquè també pot agreujar altres problemes de base i jo crec que hem de buscar solucions àmplies.

I llavors en aquest sentit sí que em preocupa que davant d'una problemàtica que té a veure amb criminalitat organitzada acabem pujant unes penes de manera general i que crec que hem d'anar amb una mica de..., bé, amb una reflexió col·lectiva profunda en aquest sentit.

En relació amb els delictes de llibertat sexual, sí que preguntar també, ho dic des de la perspectiva de què és el que fa que hi hagi moltes més qualificacions que..., o sigui, moltes més incoacions que qualificacions. És a dir, què és el que li falta en

moltes ocasions al Ministeri Fiscal per a poder, perquè es pugui arribar a condemnes? Perquè es pugui arribar a qualificacions fiscals caldrien mitjans o canvis en els cossos policials per tal d'afavorir aquesta eficiència també en els casos de llibertat sexual? Perquè crec que és una cosa que hem de ser molt conscients que en les primeres hores d'intervenció en delictes en els què és tan important el relat inicial i les proves inicials, són fonamentals, ho dic perquè s'està debatent en aquest Parlament de quina manera millorar aquesta intervenció primerenca en aquest tipus de delictes per tal de millorar també l'eficiència en aquest sentit i poder augmentar aquest nivell de qualificacions del Ministeri Fiscal i també de sentències.

Després s'ha parlat de la llei d'amnistia. Pensem que s'ha de poder avançar per complir-la de manera clara, tal com va acordar el Congrés dels Diputats.

Sí que una reflexió que seria molt profunda en relació amb les infiltracions policials. Crec que és molt important el rol de la Fiscalia a l'hora de determinar i poder fixar de manera clara què és el que hauria d'entrar per la via de la figura de l'agent encobert, el 282.bis, que està molt ben regulat i amb una mena de garanties, i després què passa i quines garanties s'haurien de tenir o de fixar quan hi ha agents que no tenen la figura d'agent encobert, però que el que sí que estan fent és infiltrar-se amb identitat suposada, en determinats col·lectius, associacions i que a més a més, han pogut tenir relacions personals que els han donat peu a, per exemple, entrar a domicilis de persones que podien estar sent investigades, entrar a comunicacions entre persones que estan sent investigades.

És a dir, que té una importància clara i segurament al nostre ordenament jurídic no està ben definit què és el que es pot fer si no s'és agent encobert, perquè segurament tenim un marge en el que, des del nostre punt de vista, potser la Fiscalia hauria d'impulsar també unes investigacions adequades en aquest tipus de casos, no ho hem trobat fins ara, però en tot cas poder definir millor i també promoure com han fet propostes de reforma, també en aquest sentit per garantir millor els drets de la ciutadania.

Sí que volia remarcar que crec que és una molt bona pràctica el fet que s'hagi obert una diligència d'investigació per part de la Fiscalia Provincial de Barcelona davant un cas de tortures practicades a la Comissaria de Via Laietana. Pensem que és una

molt bona pràctica perquè això suposa un reconeixement molt important per Blanca Serra, que va ser la víctima per la qual se va incoar, però també se pot estendre a moltes altres persones.

I després sí que fer-li una reflexió relativa, i ja per acabar, amb els menors no acompanyats. Sí que ens estan arribant bastantes queixes d'algunes entitats i associacions que plantegen que en moltes ocasions els tribunals i en aquest cas el Tribunal Suprem diu de manera molt clara que quan hi ha un passaport vàlid i que no s'ha demostrat que és fals no cal fer les propostes, diguem-ne, les proves d'edat que, a més a més en moltes ocasions no són del tot determinades. En aquest sentit preguntar-li si..., de quina manera han incorporat aquesta jurisprudència del Tribunal Suprem.

Moltes gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. Ara és el torn, per acabar el torn dels diputats i diputades dels diferents grups, del Grup Socialista i Units per Avançar i té la paraula la diputada Ferré.

Lídia Ferré Ferré

Gràcies. Bon dia i moltes gràcies per comparèixer a la Comissió de Justícia d'aquí, del Parlament. En primer lloc, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar també mos sumem a les mostres de condol que ha donat la Presidència i també s'han fet extensives per la resta de membres de la Comissió. I també volem agrair la tasca diligent, professional i impecable que han portat a terme tots els cossos d'emergències i seguretat.

Ja entrant en matèria i com diem al *mundillo*, per raons d'economia processal potser la meua intervenció serà més breu, perquè hi ha moltes reflexions que ja han estat abordades per la resta de grups. El nostre Grup Parlamentari vol fer una valoració constructiva de la memòria presentada. Lo document ofereix un diagnòstic realista, natres destaquem la professionalitat del Ministeri Fiscal en un context de pressió processal intensa, reconeixem els avenços institucionals assolits i ens alerta –esta

memòria—, sobre reptes estructurals existents com la litispendència elevada i la necessitat de més recursos humans i tecnològics.

Les dades són clares, durant el 2024 la Fiscalia va assumir un volum excepcional de treball i això mos adverteix d'una capacitat de treball bastant excedida, de vacants persistents amb un retard excessiu en la cobertura de baixes de personal auxiliar i de millores pendents en ejustícia.cat, especialment en l'àmbit penal. Tot plegat entenem que són dades que constitueixen una crida objectiva a actuar amb determinació, tant des de l'àmbit estatal com des de l'àmbit de la Generalitat de Catalunya.

Per altra banda, la memòria també destaca de forma expressa i positiva el suport del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica, i això no és retòrica, se tradueix en la feina concreta que s'està fent en matèria d'ejustícia.cat, en la millora d'instal·lacions, en l'impuls d'equips tècnics d'assessorament penal i en la coordinació en àmbits tan sensibles com en Barnahus, la protecció de víctimes o la vigilància penitenciària.

Com a grup que donem suport al Govern, assumim també la responsabilitat de consolidar aquests avanços i de donar resposta als dèficits que la pròpia Fiscalia ens assenyalava. En tot aquest context, entenem que la Llei orgànica 1/025, d'eficiència processal, arriba en un moment...

Fitxer 8

idoni per ajudar a resoldre part d'aquests reptes i en el Departament de Justícia hi té un paper clau en el seu desplegament efectiu.

Esta entrada en vigor ha de permetre ordenar fluxos processals, promoure solucions consensuades en matèria civil o mercantil i d'aquesta manera intentar alliberar la Fiscalia perquè es pugui centrar amb més intensitat en l'àmbit penal i en la defensa de drets fonamentals. En un context de pressió com l'actual, aquesta Llei pensem que té el potencial de reduir procediments innecessaris i optimitzar esforços.

De la memòria que mos han presentat, vull remarcar també les actuacions destacades al capítol 3 de la memòria. Aquestes intervencions exemplifiquen el rol

essencial del Ministeri Fiscal com a garant de béns jurídics col·lectius i difusos que estableix l'article 124 de la Constitució espanyola. Ens han parlat de casos com el frau energètic que afecta persones grans, abusos immobiliaris sobre persones vulnerables o la causa penal contra l'administrador de Glovo. Per tant, defensa de drets de persones treballadores, se demostra un compromís impecable amb la defensa dels consumidors, drets laborals col·lectius i, en definitiva, la dignitat de totes les persones que estan en una situació de major vulnerabilitat.

Un altre referent que vull destacar és el model Barnahus de Tarragona, que la mateixa memòria reconeix com a una experiència pionera a Catalunya. Gràcies a la col·laboració estreta amb Mossos d'Esquadra, Generalitat i Fiscalia, s'ha aconseguit articular un model d'atenció integral a infants i adolescents que són víctimes de violència sexual i que es troba alineat tant amb les recomanacions del Consell d'Europa com amb el desplegament de la Llei d'Eficiència Processal. El Departament de Justícia i Qualitat Democràtica també hi té un paper central, liderant el desplegament territorial del Barnahus, impulsant equips interdisciplinaris i promovent la prova preconstituïda per reduir la victimització secundària.

També destaquem o subratlem el treball conjunt en matèria de protecció i tutela a les víctimes. Vostès ens expliquen com la Fiscalia, en coordinació amb les oficines d'atenció a la víctima del delictes que té la Generalitat, vetllen per a què les víctimes, especialment les de delictes violents, agressions sexuals i violència masclista, siguin correctament informades dels seus drets, de les prestacions i de les indemnitzacions a les que poden tenir accés i puguin disposar, que això és molt important, d'acompanyament especialitzat al llarg de tot el procediment. Des del Departament també s'ha reforçat esta xarxa d'oficines, s'han millorat protocols per preservar la intimitat de les víctimes i s'ha apostat per la formació específica dels professionals que intervenen.

Reconeixem igualment també les demandes que fa la Fiscalia, reclamant més recursos humans, notificacions més eficients i millors eines digitals. La memòria és molt explícita quan assenyala, per exemple, la insuficiència de fiscals que hi ha en determinats territoris, també l'impacte que suposen les baixes del personal auxiliar, que tarden gairebé dos mesos a cobrir-se quan hauria de ser un, o les limitacions

actuals del mòdul d'estadística d'ejustícia.cat, que dificulten l'explotació de dades per elaborar les pròpies memòries. En aquest context, el Departament de Justícia ha posat en marxa un pla d'acceleració tecnològica, que té com a objectiu implantar plenament ejustícia.cat en l'àmbit penal i d'adaptar les aplicacions a les necessitats reals de la Fiscalia i dels jutjats.

Per això és tan important per a nosaltres l'aprovació d'uns pressupostos per al 2026, perquè sense pressupost no hi ha possibilitat d'enfortir plantilles especialitzades, d'invertir en infraestructures digitals, en Barnahus, en serveis d'atenció a la víctima o en el suport tècnic necessari per a la protecció de menors o persecució de delictes d'odi, que s'han dit o s'han anomenat aquí abans, o la lluita contra la criminalitat digital que tant nos preocupa. Parlar de pressupostos no és parlar de números abstractes, sinó que la ciutadania gaudirà d'un sistema de justícia que arribi a temps i que protegeixi de manera efectiva i que sigui capaç de donar resposta a totes estes noves formes de criminalitat.

En relació amb les propostes de reformes legislatives que consten a la memòria, apostem també per una política criminal moderna, equilibrada i respectuosa amb les competències pròpies de Catalunya. Defensem també la necessitat d'una col·laboració constant entre Fiscalia i Generalitat per construir un sistema penal més eficaç i més just i que siga sobretot més humà, especialment en àmbits tan sensibles com la violència masclista o delictes contra la llibertat sexual.

I, per tant, natres, com a Grup Parlamentari detectem quatre accions prioritàries basades exclusivament en les necessitats que vostès ens han reflectit en la seua memòria. Una, reforços humans urgents. Dos, acceleració tecnològica. Tercera seria una avaluació de la llei orgànica i l'impacte que té la llei orgànica 1/2025. I quart, natres entenem que els pressupostos del 2026 han de tenir aquesta mirada de dret. Aprovar i dotar adequadament estos pressupostos és, en definitiva, garantir un futur equitatiu que la ciutadania reclama.

Ja per acabar, li han fet moltes preguntes i potser ja són repetitives, però bé, en primer lloc, com valoren l'aplicació del pla de xoc contra la multireincidència que s'ha portat a terme a Barcelona? També, una mica en la línia que apuntava la companya d'Esquerra, que Catalunya és la comunitat autònoma on més ordres de protecció es

deneguen i per què persisteix esta alta de negació a Catalunya, malgrat haver un elevat nombre de denúncies?

I vostè ha fet referència amb preocupació a la ciberdelinqüència, i jo li pregunto quines són les majors dificultats per poder investigar ciberdelictes i com considera que afecta la manca de recursos tecnològics i humans o si cal més personal especialitzat.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputada. Ara és el torn per fer la rèplica del fiscal superior de Catalunya, el senyor Bañeres, per deu minuts.

Francisco Bañeres Santos (fiscal superior de Catalunya)

Si de cas, agrupem aquí les qüestions. La primera, la lentitud. La lentitud és..., què hem de dir d'això? La veritat és, per nosaltres, el que veiem és que això no té solució a curt termini o no li veiem solució a curt termini i la lentitud és desoladora. I és desoladora sobretot en l'àmbit penal, perquè ens trobem que ja no tan sols la qüestió que la resposta vingui tard i que justícia lenta no és justícia, aquestes coses que es diuen, és que això té una traducció. Vull dir, al codi penal tenim l'atenuant de dilacions indegudes, i aquest atenuant de dilacions indegudes, quan és molt qualificada suposa baixar la pena en un grau automàticament, d'acord amb l'article 66.2.

I llavors ens trobem que aquesta..., l'Audiència de Barcelona, almenys la de Barcelona i crec que totes les de Catalunya, situen les dilacions indegudes, a l'ordinària, en un any i mig d'aturada de la causa i la molt qualificada en tres anys d'aturada de la causa. I això suposa que, per exemple, si posem en una qüestió, imaginem-nos una violació, que té una pena primer quan va ser la llei aquesta de la 822, de quatre a deu anys, em sembla, i després que es va modificar l'any 2023 per passar de sis a dotze anys, si trobem una pena, una violació ocorreguda en la vigència de la llei de tal, de la llei 822, si suposa que si aquesta causa ha estat aturada tres anys, que no és res excepcional, la pena per una violació estaria al voltant entre dos i quatre anys.

I ens hi trobem en situacions en què hi ha conformitats, etcètera, perquè en aquest problema ens trobem amb una resposta molt minsa pel desvalor i pel delictes que s'ha comès. És a dir, que no només es tradueix la lentitud en la desesperació, sinó que també té un reflex a l'hora de donar el valor d'una determinada conducta, un valor molt menor del que li correspondria. I això és el nostre pa de cada dia. És que moltes vegades ens estem en què, des que arriba les darreres estadístiques del Consell de Poder Judicial, des que es fa la qualificació, des que es posa l'acte de procediment abreujat, fins que es senyala el judici, es senyala que no es celebra, normalment el temps mitjà en tot Espanya, i aquí a Catalunya penso que és una mica més, passa dels dos anys i mig.

Això és una situació que, ja dic, no se li veu, aquest és un veritable problema que tenim. Solucions per aquest problema? Penso que no només calen més recursos i més personal i una millor infraestructura informàtica, etcètera, el que vulgueu, però no només amb això. Quan deien, preguntava, no, en altres països n'hi ha més o menys fiscals, etcètera, per cent mil habitants. Varia, però el que sí que no hi ha són tantes funcions, ni tants procediments tan, si vulguem-ho dir així, tan curosos, amb tantes compareixences, amb tanta presencialitat. En definitiva, es busquen solucions més aviat expeditives, perquè no poden, s'ha de minvar o s'ha de disminuir la quantitat de procediments que arriben, s'ha de baixar la litigiositat.

Convé que hi hagi més jutges, però no només tot s'acaba amb més jutges i més fiscals. Això s'ha de canviar per una altra banda. També n'hi ha molts països que tenen principi d'oportunitat, no tenen acusació particular ni acusació popular, i és el fiscal qui diu que això m'interessa, això no, això no val la pena, etcètera. Vull dir, això podríem estar parlant molta estona, però sinó, mira, ja m'he menjat quatre minuts.

Després, coses que m'heu preguntat, anem a agrupar-les. Primer, el tema de l'amnistia. El de l'amnistia, ja no l'he ficat aquí perquè, bé, ja estava a la memòria. És cert que eren cent seixanta-un procediments o..., ja no me'n recordava. Els que són, els que no, les opinions només posem sí, no, però heu dit que eren trenta, potser sí. Jo me'n recordo quan els mirava. La qüestió, moltes d'aquestes eren detencions i coses en les manifestacions del raper Hasèl, que aquestes no entraven

en l'amnistia, en aquelles manifestacions que es va fer quan el Hasèl es va posar a la presó, etcètera.

També hi havia de tot, hi havia algunes que, bé, que poden ser més discutibles o no, però penso que nosaltres vam tenir l'ordre i això el fiscal general ens va donar l'ordre quan va sortir la llei d'amnistia, ens vam reunir tots amb ell i ell ens va dir que això era un tema *de artículo 25* i que ell volia estar assabentat de totes les decisions que s'hi posessin allà, en temes d'aquests de l'amnistia. I jo vaig reproduir aquesta ordre del fiscal general de l'Estat cap als fiscals de Catalunya. Llavors, si hi ha alguna que no s'ha aplicat encara o que volta per algun jutjat, per descomptat nosaltres no hem tingut coneixement, perquè això els correspon, lògicament, si algun jutjat ho té en un calaix o així, nosaltres no ho podem saber, però si algú ens ho diu i algun dia es bellugarà, nosaltres farem el que hem fet sempre, que és l'aplicació en els nostres criteris.

Després, els temes de les infiltracions policials. A veure, ja ho vam parlar l'any passat, és una cosa discutible, però les infiltracions no són pròpiament infiltracions policials. Totes les policies del món, entenc, tenen servei d'informació i el servei d'informació vol captar, *la palabra lo dice*, informació. I això no hi ha cap delictes investigant-se, no hi ha cap situació, però és clar, has de saber què volta per allà o en aquest determinat ambient o en aquest altre o tal. Pot ser també en temes de gihadisme, pot ser en temes d'ultradreta, pot ser en temes de... com vulgueu. Vull dir, hi han de..., la informació és la informació.

Si em permeteu la brometa, recordeu aquells còmics del Mortadelo, quan es posava allà en el bar, allà amb l'orella ben gran, doncs clar, és això, és informació, no hi ha cap investigació. I llavors, cada policia té la manera de trobar la informació. Vull dir que no és pròpiament infiltracions policials, ni això, ni com es diu, *agente infiltrado*, ni coses d'aquestes. Ara, si en el mètode aquest han fet alguna infracció o la policia ha comès, el policia concret ha fet alguna infracció, doncs clar, s'ha de perseguir i de denunciar com a tothom.

El tema del Pegasus. Doncs això són procediments que estan vigents. Nosaltres, el fiscal adoptarà la seva posició, lògicament, depenent de les proves que tingui en cada procediment. I com que són, no ho sé si són..., són bastants els procediments

que hi ha en el tema Pegasus. En alguns casos estan aquí, crec que van anar a l'Audiència Nacional, es van fer fora, ara han tornat a, bé, i en això no tinc resposta, perquè cada procediment serà el seu i cadascú tindrà les seves proves. Si s'ha fet una intromissió il·legítima en una persona sense tenir autorització judicial, doncs això és una infracció i s'haurà de castigar. Més aviat, més enllà de que estigui autoritzada, si no està autoritzada, bé, si és el CNI, o per qui sigui, o per un jutge d'instrucció, i sinó, doncs tindrà la seva resposta. Sempre i quan hi hagi prova suficient.

I després, el tema de la llei orgànica 1/25. El tema de la llei orgànica 1/25, doncs a nosaltres els fiscals ens afecta...

Fitxer 9

tangencialment, perquè nosaltres més aviat no estem allà. A veure, la qüestió de la llei orgànica és indubtable que feia falta. El sistema aquest de cèl·lules o de jutjats unicel·lulars i que tinguéssim tots, t'ha caigut el número 2, ostres, que bé, estàs de sort, o t'ha caigut el número 8 i això, ostres, patiràs perquè aquí no et sortirà mai aquest procediment, això s'havia de canviar. I això la idea és, penso que això s'havia de canviar i era necessari que es canviés.

Ara, en les transicions, ja sabem que no sempre són fàcils, i ja sabem que aquestes transicions, bé, i també la llei tindrà els seus defectes i s'hauran d'anar corregint o s'haurà de mirar de buscar solucions, etcètera, Però el que és la idea general, penso que era una cosa que s'havia de fer, s'havia de centralitzar això, això és una oficina general, una cosa genèrica i tu no pots dependre de la loteria del jutjat que et toqui o del que no et toqui. Cal, penso que això era necessari.

I després, en el tema de les suspensions, continuem amb el mateix. És cert que les suspensions és un dels nostres grans problemes i una de les coses que més desencisen, com molt bé deia, a la ciutadania, anar a un lloc, i dir, bé, doncs s'ha suspès perquè no ha vingut, perquè no sé, no sabíem, no, és que no l'hem trobat, però no sabíem, no es podien haver adonat? Penso que una mini-solució o pot contribuir a disminuir les suspensions serà aquesta mena del que són això que ha imposat la llei, que l'ha imposat, aquesta celebració de mesura de, com es diu?, d'audiència preliminar en els procediments penals. La celebració d'una audiència

preliminar sense citar els testimonis, sense citar els perits, etcètera, sinó només amb les parts, a veure si hi ha algun tipus de, una mica de sanejament del procés i també el mirar de si efectivament es pot arribar a una conformitat sense haver de molestar i sense haver d'emprenyar els altres, els que estan preocupats pel procediment perquè són testimonis o són d'altres.

El tema de les ordres de protecció o en matèria de llibertat sexual. Això nosaltres, deia, i les recorreu? La veritat, penso, no tinc la dada però penso que no les recorrem, eh? Algunes es pot haver recorregut, però penso que no es recorren perquè ja no té sentit. Si no te la donen, si poses un recurs, moltes vegades els fiscals tenen molta feina i si has de posar un recurs al cap de sis o vuit mesos, una. Primer, que normalment els recursos en aquestes matèries és una cosa d'una percepció personal del jutge concret. I l'Audiència, així com si, per exemple, si tu demanes la presó d'una persona i el jutge no la posa a presó i poses un recurs davant de l'Audiència, doncs el 99,9999 per cent serà desestimatori, perquè això, l'audiència percep si hi ha fonament per posar-lo a presó o no.

I en aquest sentit, en les mesures d'allunyament o les ordres de protecció en general, primer que trigarien potser un any o un any i escaig en resoldre's i després que normalment seria desestimatori. Per això els fiscals entenc que no hi posin aquests recursos.

Bé, després teníem qüestions... (*Veus de fons.*) Ah, que ja m'he passat. Doncs serien..., doncs dues cosetes només, que eren la multireincidència i les aplicacions informàtiques i la compareixença en les comissions, que això li cedeixo la paraula al tinent, eh? La compareixença.

Pedro Javier Ariche Axpe (tinent fiscal de la Fiscalia Superior de Catalunya)

Sí, breument, si em permet la senyora presidenta. S'ha fet esment a una qüestió que afecta aquesta casa, que efectivament és les denúncies que es presenten demanant compareixences davant d'alguna comissió d'investigació que ha creat, que ha constituït el Parlament de Catalunya. Bé, en aquests casos s'obren les diligències d'investigació corresponent. Normalment aquests conductes afecten alts càrrecs de l'Estat. Podem parlar... S'ha presentat denúncia contra exdelegats del Govern de

Catalunya, comissaris superiors de Policia de Catalunya, directors i directores del CNI i algun ministre també en actiu de l'Estat.

Bé, és una qüestió que nosaltres creiem que és estrictament jurídica sobre si aquestes persones tenen efectivament el deure de comparèixer. Normalment totes aquestes persones responen als requeriments de compareixença amb un escrit o amb escrits, que en ocasions sembla que els han redactat ells, però tots tenen un format més o menys unificat i dirigit per l'Advocacia de l'Estat, on exposen que ells no tenen l'obligació de comparèixer citant una sèrie de sentències del Tribunal Constitucional, citant també una sèrie d'acords del Consell d'Estat, on s'estableix que, atesa la naturalesa de la comissió, determinades autoritats de l'Estat no tindrien obligació de comparèixer.

Aquestes al·legacions mai han estat contestades o respostes pels lletrats del Parlament. Llavors nosaltres en aquest moment, i fent una valoració també de l'article 68.3, si no em falla la memòria, del Reglament del Parlament, considerem que la conducta d'aquestes persones està absent d'antijuridicitat. És a dir, tenen un fonament legal per no comparèixer a les comissions d'investigació, a part que potser hi hauria uns altres mecanismes que podrien portar alguna informació que no fos directament el de la compareixença personal del requerit.

De totes maneres, s'ha de dir que els decrets d'arxiu del Ministeri Fiscal no impliquen que la qüestió no es pugui judicialitzar si els perjudicats o els lletrats del Parlament consideren que el tema s'ha de portar davant dels tribunals. Però fins ara, efectivament, i per aquestes raons que explico, les compareixences no donen lloc a la presentació d'una denúncia o una querella per part del Ministeri Fiscal. De tota manera, està sempre degudament raonat als decrets d'arxiu que subscriu el fiscal superior.

I, finalment, volia fer una referència, si se'm permet, també, perquè alguns grups parlamentaris manifesten la seva preocupació per la víctima. Jo crec, sincerament, que el centre del procés penal està girant, i si fa uns anys estava molt en els drets dels investigats, dels imputats, dels acusats, ara està basculant cap als drets de la víctima. I jo considero que la Fiscalia intenta ser empàtica amb aquestes persones que, com algú ha dit, darrere un procés judicial sempre hi ha persones que estan

patint, o que han patit físicament o psicològicament, o que tenen el patiment del seu assumpte com va.

El fiscal intenta ser empàtic, el fiscal, en tots los supòsits de conformitat es posa en contacte amb la víctima per veure si la víctima, d'alguna manera, autoritza aquella conformitat que es vol fer. Els serveis d'atenció a la víctima cada vegada són més potents a les diferents fiscalies i cada vegada estan més bolcats per una atenció més directa sobre la víctima. I, finalment, el model que s'està implantant del model Barnahus sobre el tractament dels menors víctimes d'agressions sexuals.

I acabaria aquí.

Moltes gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies. És que ens hem passat molt del temps, (*La secretària tercera de la Mesa riu.*) però ja entenc que s'han plantejat moltes qüestions i que calia resoldre-les. Bé, doncs ara és el torn dels grups per contestar i per temps de dos minuts. Intentem cenyir-nos el temps. El primer grup a parlar seria el Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada Urroz.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies. Intentaré ser el màxim d'expeditiva possible amb aquests dos minuts. Agrair-los les explicacions que ens han donat. Sí que ens han contestat alguna de les preguntes que nosaltres els hem adreçat. En el tema de l'amnistia, potser no amb el deteniment i el detall de les respostes que nosaltres haguéssim volgut, però sí que agrair-los la contestació que ens han fet. Insistir una mica en la necessitat que, tot i que formés per la memòria crec que era important i rellevant poder-ho tractar en marc d'aquesta comissió, que els altres diputats també poguessin expressar-se, tenint en compte que també era un tema que la darrera compareixença de l'any anterior s'havia posat de manifest la seva importància.

O sigui, no és un tema de segona i crec que era important que avui poguéssim abordar també en aquesta comissió i insistir que per nosaltres és imprescindible que s'apliqui aquesta amnistia a tots els casos, amb aquests trenta-tres que comentàvem que no s'ha acabat aplicant. Però bé, volíem també deixar-ho exposat.

En el tema de les infiltracions, vostè deia, l'any passat també vam parlar abastament d'aquest tema. Jo l'any passat no hi era, per tant, ja em disculparan. També li volia preguntar en aquest sentit si és que la Fiscalia, perquè no m'ha quedat clar de la seva resposta, si ha fet o no alguna actuació en els casos que s'ha justament denunciat aquestes infiltracions per part de les persones que les han patides. Perquè aquí al Parlament de Catalunya sí que s'ha constituït una comissió de seguiment justament per esclarir aquests fets. Llavors, si em podria confirmar o clarificar quin ha estat el paper de la Fiscalia en aquests casos, perquè no m'ha quedat clar de la seva resposta.

I llavors, també aprofitant els pocs segons que em queden, jo volia també plantejar un tema que per nosaltres és important, que és el català en el món de la justícia, perquè sense llengua pròpia també entenem que no tindrem justícia plena. I en aquest sentit he d'adreçar-li si des de la Fiscalia quin és el paper que vostès juguen justament amb el català per garantir que s'exerceix aquest dret per part també de totes les persones novingudes potser de la Fiscalia que venen aquí a Catalunya i que no coneixen.

Quines són les actuacions que fan, com actuen davant de les vulneracions lingüístiques i també amb el dret propi de Catalunya. Com el fan conèixer aquelles persones que venen de fora per exercir el seu paper de fiscal i, per tant, que no coneixen el nostre dret.

I per acabar molt ràpidament amb dos temes que també han comentat que li agraeixo, que és el de la multireincidència i de l'ocupació, que no hem sabut veure a la memòria reflectits, però avui sí que n'hem pogut abordar abastament en aquesta comissió.

Simplement, també des de Junts per Catalunya ens semblen molt interessants les propostes de modificació legislativa que es plantejaven en aquesta presentació PowerPoint, que no a la memòria escrita i, per tant, crec que serà molt interessant seguir-les treballant.

I fins d'aquí, gràcies de nou per la compareixença.

La secretària tercera de la Mesa

Molt bé, moltes gràcies, diputada Urroz. Agrair-li la rapidesa. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies. Gràcies per les respostes. Jo tornaré a plantejar una sèrie de qüestions que al meu parer no han quedat degudament –o potser pel temps–, contestades, la primera de la qual, l'amnistia. Jo crec que ja ens coneixem, no parlàvem de les protestes de Pablo Hasél, sinó que hi ha altres procediments. Per exemple, el cas Holi, i que derivava del procediment contra la Jusapol, amb l'Adri de Badalona i d'altres, que no s'aplicava l'amnistia que finalment fa uns mesos el TSJ va decretar l'amnistia. Per tant, hi ha més procediments. Hi havia tres mil persones represaliades, vull dir, hi ha més dels que surten aquí i no de les derivades, com deia, de Pablo Hasél que vostè comentava.

D'altra banda, Pegasus. Jo entenc que ara no farem aquí un deteniment de tots els procediments, però jo he sigut molt concreta amb les meves preguntes que tornaré a reiterar. La primera d'elles, si han pogut esbrinar si el CNI té Pegasus, quines accions han dut a terme, si la seva Fiscalia ha demanat arxivar el cas de l'exdirectora del CNI per l'espionatge al president Aragonès. És una pregunta molt concreta. Si ha promogut la Fiscalia desclassificació d'informació reservada per resoldre el tema de Pegasus i si han realitzat alguna acció de protecció per les víctimes de Pegasus. Són qüestions que, independentment dels procediments, crec que són molt concretes.

I en aquests segons potser em passaré perquè és un tema que ja saben que jo insisteixo molt, quan anava fent referència a les ordres de protecció de les víctimes de violència masclista. Parlem d'una persona que ha sigut víctima, una dona, perquè és una violència que patim les dones pel fet de ser dones, víctima de violència masclista, que fa el pas, que denuncia, que va al jutjat, que en molts casos demana una ordre de protecció i que Fiscalia hi està d'acord, que és el jutge qui decideix que no atorga aquesta ordre de protecció. I no és un problema d'un jutge concret, és un problema del sistema. Perquè Catalunya, li torno a reiterar, és la regió, és el país, és el territori on es deneguen més ordres de protecció, es deneguen més de les que

s'atorguen. Es pot comparar amb altres zones d'Espanya i veurem que les dades són escandaloses. Per tant, sí que tenim un problema. I no d'un jutge que consideri si aquesta dona ha de tenir protecció o no, sinó que és un marc general que no està atorgant protecció a aquestes dones que han fet el pas.

I si Fiscalia, d'inici, s'hi ha adherit a aquesta petició, és el seu deure fer un recurs, perquè si considerava en un principi que aquesta dona havia de tenir protecció, doncs també és el seu deure, quan se li denega a aquesta dona, donar suport, acompanyament i interposar un recurs. Per tant, jo li torno a transmetre la nostra petició de fer un estudi per veure si..., bé, vostè ja m'ha respost que creu que no s'interposen aquests recursos, doncs jo faria aquesta petició a Fiscalia si poden interposar aquests recursos o fer un estudi i un seguiment amb aquestes dones víctimes de violència masclista, que el sistema les ha de protegir.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula el diputat Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies. Agrair-li les respostes. Sí que ens agradaria que ens respongués a més qüestions del que li interessa als ciutadans de cada dia, la de l'amnistia, i això està molt bé per la política, però el que li interessa als ciutadans de Catalunya, que cada dia van a un jutjat i es troben amb dificultats al jutjat.

I per això vull reiterar-li el tema..., una de les coses que em quedaven, que ha tret vostè després és el de dilacions indegudes. Precisament aquells procediments i moltes vegades aquells procediments tenen una complexitat extraordinària i de delictes greus, es retarden anys al jutjat, després ve una aplicació de l'atenuant de dilacions indegudes, que comporta un o dos graus. Si són greus, és dos graus. La major part de penes passa per dos anys i, per tant, no compliment de presó, que és al que s'arriba en pacte moltes vegades, i que comporta que per delictes molt greus, la dilació als procediments judicials comporti el no complir presó.

I després sí que m'agradaria que..., sobre el tema de la multireincidència, el que li he preguntat, de com la reforma del 22 s'està aplicant en aquests moments, s'han solucionat els...

Fitxer 10

problemes d'accés a la documentació per poder aplicar la reincidència amb els antecedents penals i la determinació de la quantia del defraudat. Té accés a les sentències? Si s'ha solucionat aquests temes, perquè fins que no arribi la nova reforma tenim encara els problemes de multireincidència als jutjats.

Agrair-li la seva d'això... Sí que aquí entràriem en un debat important sobre el principi d'oportunitat, sobre la possibilitat de reduir els procediments penals, però això també requeriria una modificació de l'Estatut del Ministeri Fiscal, que crec que per aplicar aquest principi d'oportunitat en aquests moments amb l'actual estructura i amb la instrucció com està configurada difícilment podria aplicar-se, però sí, a la llarga podria ser una via de solució, però amb una reforma integral de la justícia penal, que potser és la que queda pendent en el nostre país.

I ja no queda res més, doncs agrair, reiterar l'agraïment de la seva compareixença.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el diputat Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Moltes gràcies, presidenta. Bueno, fora de les tendències ideològiques que aquí s'ha repetit, com és el tema de l'amnistia realment aquí la ciutadania lo que vol és que es resolguin les seves problemes reals davant de la situació preocupant de la inseguretat ciutadana. Dit això, aquí s'han parlat d'altres problemes que jo he pres nota que preocupa a part del col·lapse judicial el tema de les suspensions, que en certa manera també venia a fer l'efecte embut i de col·lapse judicial i un dels problemes d'aquestes suspensions era corregir una de les causes, dels mecanismes per tal de solucionar era corregir les deficiències de notificacions.

També s'ha parlat dels delits d'informàtica per internet i també hi havia una gran dificultat a identificar els autors i també els delictes de la salut pública, que també era el problema és combatre aquestes bandes mafioses o aquesta criminalitat organitzada. Està clar que per tot això s'ha de tenir mitjans i clar, aquí el tema és com. S'ha de fer un estudi adequat quant a dotar dels recursos materials i personals en aquestos tres supòsits, per exemple. Hi hauria molts més, no?, però s'han destacat aquestos a l'informe i considero que són d'interès.

També considerem que, si ja és desesperant com s'ha reconegut la lentitud i no es veu una sortida d'aquest col·lapse judicial a la justícia i en l'àmbit penal s'ha fet esment al tema del problema de les dilacions indegudes. També hem d'afegir que si ja fos poc això ara tenim la llei d'eficiència processal, que a més d'afectar el principi de tutela judicial, tal i com sabíem tots i venien denunciant milers de professionals, advocats, procuradors i gent de la funcionalitat de la justícia. Entenem que la llei d'eficiència ha paralytitzat milers de tràmits, ha desconfigurat completament els jutjats i per si no tinguéssim poc, el col·lapse actual, ara amb aquesta llei s'enterra qualsevol possibilitat de millora del sistema.

Dit això també ens congratulem com s'ha dit aquí que davant el dret dels investigats o imputats la Fiscalia està basculant sobre els drets de la víctima, que entenem que en un procediment penal és l'interès més necessitat de protecció.

Agrair la seva comprensió i l'explicació de l'informe.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup dels Comuns i té la paraula el diputat García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, en primer lloc agrair les seves respostes i en aquest torn sí que em centraré en la qüestió dels infiltrats, perquè penso que és molt important i perquè hi ha moltes persones afectades i crec que està bé poder fer unes reflexions al respecte i també en relació amb la seva resposta. En primer lloc jo he plantejat una qüestió que crec que és molt important, és a dir, efectivament els cossos policials tenen activitat d'informació, estem d'acord tots els cossos democràtics ho fan i està bé, és positiu.

La pregunta molt concreta és aquests agents fent funcions d'informació poden actuar sota identitat suposada? És a dir, ho poden fer amb una acreditació documental per part dels cossos policials i l'Administració de l'Estat per poder actuar sota una identitat que no és la seva, de manera persistent en el temps i sobretot, i com s'ha detectat en diferents casos, mantenint fins i tot relacions sexoafectives com un mecanisme per infiltrar-se i per obtenir informació. Això se pot fer, fora de la figura de l'agent encobert? Es podria fer això, aquest marc d'identitat suposada, entrant, per tant, a domicilis, comunicacions personals, que per tot això la policia necessita una autorització judicial.

Llavors, hi ha agents policials que mitjançant aquests mecanismes estan accedint a tota una sèrie d'informació, i això entraria dins d'aquest marc d'agent infiltrat o sigui, d'aquest agent d'informació tan ampli? Llavors, li dic un cop més, la Fiscalia té l'obligació de determinar en quins casos s'han produït determinades conductes que potser no són legals, quines reformes caldrien, sobretot a més quan es tracta de protegir el dret de reunió i manifestació i el dret d'associació, que són elements fonamentals i drets fonamentals que la Fiscalia té l'obligació de protegir, més encara quan s'han produït aquestes relacions sexoafectives amb una afectació molt greu per moltes persones.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. I ara, per tancar el torn dels grups és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la diputada Ferré.

Lídia Ferré Ferré

Sí, moltes gràcies. Jo només per agrair la feina feta per vostès i tot l'equip de Fiscalia de Catalunya i també agrair-los la seua disponibilitat per mantenir aquest diàleg franc i exigent aquí al Parlament.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Molt bé. Doncs ara un torn molt breu de dos minuts (*Remor de veus.*) Si volen (*La secretària tercera riu.*) Serem indulgents i allargarem cinc, no? Però, clar, portem dues hores i mitja quasi...

Francisco Bañeres Santos (fiscal superior de Catalunya)

A veure, li dono la raó i el que em comprometo és a mirar de..., a la diputada Ana em comprometo a mirar i farem per analitzar tota aquesta qüestió de les ordres de protecció i parlarem amb el fiscal o les fiscals i analitzarem si és veritat. Bé, sí sabem que és veritat, no? Però vull dir, analitzarem a veure les causes per què no es concedeixen aquestes ordres de protecció i quins problemes veuen i ja parlaré amb les fiscals coordinadores en aquesta matèria i intentarem i mirarem que almenys en els casos més clars o en els casos que estiguin més convençudes, que intentin posar-hi un recurs d'apel·lació, tot i que, a banda que tinguin més o menys èxit perquè almenys, és per lluitar fins al final i per donar resposta i donar suport a les víctimes en aquests delictes.

Després parlava també de la qüestió del català. En fi, en aquesta qüestió penso que les coses van millorant en el sentit que cada vegada la interacció en ambdues llengües cada vegada va creixent. No tant com es voldria o com es podria o com seria desitjable en aquest sentit, que fos més cinquanta-cinquanta o més..., en unes proporcions més normals o més naturals, però penso que en això la tecnologia ens ajudarà força i permetrà el mantenir un procediment en ambdues llengües amb tota facilitat només amb els sistemes de traducció, que cada vegada es van millorant i penso que això permetrà que còpia de l'aute, si està en català pugui fer-se en castellà i còpia de l'aute de la sentència, automàticament es faci en català o en castellà, és a dir, una mica a la carta en el sentit d'aquesta implementació del que són les resolucions.

Després, quant a l'ús del català verbalment per les persones que allà compareixen, això ja és una qüestió personal, que penso que no m'hi he de posar o no ens hi hem de posar.

Després, en el tema de la multireincidència. A veure, són plans de xoc, s'està fent i són coses que estan..., i tot ajuda, com deia aquell, *todo es bueno para el convento*, o sigui, que es fan millores, s'està millorant la situació informàtica, ara mateix tindrem

—almenys a la ciutat de Barcelona—, una unitat de la Guàrdia Urbana amb accés per a l'hora de fer un cop de mà, a l'hora de mirar quins són més reincidents, més..., no? Ara, amb això també hi ha un problema de fons, que això seria qüestió de..., per una altra qüestió, que és el tema de si..., vull dir, no es pot, en incrementar les penes per la multireincidència ha de tenir un límit, no podem fer per tres carteres cinc anys, no podem, això no pot arribar aquí, vull dir que això sempre ha estat un problema que no és fàcil i que per això va ser que el Tribunal Suprem es va carregar la primera de les reformes. Bé, això és una cosa delicada, penso que s'ha de lluitar i estem lluitant i vull dir que les reformes i els ajuts van força bé.

I després, pel Pegasus, tornem-hi. Les quatre preguntes, la veritat és que no..., la qüestió, quines eren?, que si havíem demanat o no havíem demanat? Això, la Fiscalia funciona, normalment el fiscal del cas és el que pren les decisions i té la supervisió del seu superior, vull dir, no tinc constància de que..., no ho sé si ha demanat la imputació o la no imputació, però ha actuat en plena llibertat. L'única qüestió és que el seu superior, si és una qüestió d'especial rellevància, m'ha de retre comptes, i bé, a mi, de les situacions que m'han retut compte fins ara, no he vist res que per fer-li no canviar de posició, perquè això seria més complicat, però de fer una reflexió al voltant d'això, però em comprometo a continuar seguint aquests procediments i tenir respostes més esclaridores per la propera compareixença, que espero que serà més aviat.

I després, en el tema aquell que vostè plantejava del que és el tema de la..., de si fins on pot estar, fins on es pot arribar en el sistema o la informació, si hi ha un límit, si no hi ha un límit, clar, això no és una qüestió fàcil. I el fet que tingui relacions sexoafectives, vull dir, no sé si..., potser sigui una cosa, a més a més, no sé si és una qüestió preordenada o són coses que sorgeixen en el desenvolupament de la seva feina, vull dir, penso que no és una qüestió fàcil, i més aviat entenc, i en les posicions del fiscal en aquest sentit ens hem alineat una mica amb la idea que això és una qüestió de pura i mera informació.

És que el que s'obtingui d'allà no es pot emprar en un procediment judicial, per això, vull dir, les qüestions, les limitacions en el modus d'actuar és si d'això pot derivar un

perjudici i això pròpiament per si mateix no deriva un perjudici entès com una conseqüència judicial o una conseqüència sancionadora vull dir.

És evident que la idea d'una identificació falsa potser, i més a més amb els temes, amb els mitjans que tenim ara, que poses al Google el nom de la persona i et surt allà tot, doncs clar si no..., penso, eh?, això ja és una mera especulació meva, però penso que si no dones una identitat falsa a un policia que vols que conegui coses d'allà, qualsevol que digui, a veure qui és aquest Julián Fernández López, ostres, et surt, *policia nacional jura tal dia*, això no seria útil, penso, eh?, això ja és mera participació meva.

I res més, penso que això ja hem conclòs.

La secretària tercera de la Mesa

Molt bé, doncs moltes gràcies, donarem per acabada la compareixença i agrair-li la seva..., que hagi vingut, moltes gràcies.

Parem ara un moment la comissió per acomiadar el fiscal i el sotsfiscal...

(Pausa llarga.)

Fitxer 11

El president

Reprenem la sessió.

Proposta de resolució sobre l'administració i el seguiment del pla de medicació als centres penitenciaris

250-00725/15

Amb el punt número dos de l'ordre del dia, que és una proposta de resolució sobre l'administració i el seguiment del pla de medicació als centres penitenciaris, que és del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula per un temps de tres minuts.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. Como bien decía, la propuesta hace referencia a la dispensación y seguimiento del plan de medicación que se hace en los centros penitenciarios, medicación que se dispensa a los propios reclusos bajo la supervisión facultativa de un médico, por lo tanto, de un profesional. Y se dan algunos casos en los cuales el recluso que ha de tomar la medicación no la toma, no la traga, incluso llega a traficar con esos ansiolíticos dentro de los centros penitenciarios.

Eso genera una serie de problemas. Primero, la interrupción del tratamiento médico, que según la casuística que pueda tener el tratamiento, por ejemplo, un problema de salud mental, puede causar que, si no sigue ese tratamiento, tenga brotes de agresividad, lo que comporta peligro para la propia integridad física del preso, puede generar situaciones de conflictividad grave con otros reclusos, incluso con los trabajadores de los centros penitenciarios. Además, puede llegar el caso que se pueda normalizar ese tráfico ilegal de ansiolíticos en la prisión, cosa que no ayuda a la rehabilitación de la persona, y que también pone en peligro la vida de la persona que compra ese ansiolítico y que se toma sin ningún tipo de supervisión médica o que pone en peligro también la integridad o la vida de esa persona.

Por lo tanto, todo es negativo, entendemos que pone en peligro la propia vida de la persona, pone en peligro o puede generar situaciones de peligrosidad para los trabajadores de las prisiones, para los propios reclusos compañeros. No se puede normalizar ningún tipo de tráfico ilegal dentro de las prisiones, no ayuda a la rehabilitación de las personas.

Por ello, proponemos que aquellas personas que se detecte que tienen esa actitud negligente de no asumir que tienen que tener ese tratamiento médico y que además trafica con ese tipo de ansiolíticos se les sustituya lo que es la medicación en forma de píldora o de cápsula por su forma líquida, como se hace en otros centros médicos, centros de salud y centros hospitalarios. Entendemos que es un método que puede ayudar a la reinserción de la persona, a entender que no puede estar traficando con sustancias dentro de una prisión y que, además entendemos que puede normalizar también muchas situaciones de agresividad que se dan en las prisiones

garantizando la seguridad, tanto de los propios reclusos como de los funcionarios de prisiones.

Gracias, presidente.

El president

D'acord, moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula...
(Remor de veus. (Rosa Maria Ibarra Ollé demana per parlar.) Ah sí, disculpa...

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies. Sí, nosaltres hem presentat una esmena en aquesta...

El president

Disculpa, perquè quedi constància, ara té la paraula el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, president. Nosaltres hem presentat una esmena d'aquesta proposta de resolució entenent que millorava el text, perquè és una cosa molt concreta, és un tema molt concret. I enteníem que davant de..., quan es detecti un incompliment reiterat del tractament i es valoraria cas per cas, la conveniència d'utilitzar formes farmacèutiques que n'assegurin una millor adherència i control dins del marc del sistema de tractament directament observat, que és el sistema de tractament que funciona a Catalunya durant vint anys i garantint més així l'eficiència i la sostenibilitat també del sistema públic de salut.

Actualment a les presons es diferencien dos tipus de medicaments, aquells que no són objecte de tràfic, com poden ser medicaments per controlar la tensió arterial o els antibiòtics, d'aquells que sí que poden ser objecte de tràfic. I en aquests casos el que es fa és preparar les dosis dels pacients, identificats per noms i cognoms i de les preses, matí, migdia i nit, i es lliura individualment a cada un dels pacients, dels reclusos i per part d'una auxiliar d'infermeria assistida per un funcionari de presó, que s'asseguren que el pacient que té davant és al qui se li ha de subministrar la medicació, que porta amb ell un got transparent d'aigua perquè es pugui veure que

no aboca la pastilla dins del got i que, a més a més, pren la medicació i en el cas que convingui es mira que realment se l'hagi empassat.

Aquest procediment funciona a les presons de Catalunya des de fa més de vint anys i, per exemple, ens hem trobat a Euskadi on un jutge ha obligat que es fes també aquest sistema de tractament d'aquesta manera, vigilat en qualsevol cas com a Catalunya. És un tractament costós, és veritat, un procediment costós perquè obliga a tenir personal sanitari els tres-cents seixanta-cinc dies l'any presents als centres penitenciaris i, per tant, és igual que es faci amb pastilla com amb xarop, perquè realment es garanteix que la persona es pot prendre o es pren aquests fàrmacs. I, a banda, que també pensem que hi ha fàrmacs que no tenen la presentació en xarop líquida, sinó que ha de ser forçosament en pastilla.

És per tot això que el nostre grup votarà en contra, ja que no se'ns ha acceptat la nostra esmena, votarà en contra de la proposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula al diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Diputat Villagrasa, gràcies per presentar-nos aquesta proposta de resolució. Entenem perfectament l'esperit de la proposta i la reivindicació dels funcionaris de presons. De fet, compartim la preocupació i també ens la fem nostra. El tràfic de medicació dins dels centres penitenciaris no és una anècdota, és una realitat antiga vinculada a dinàmiques de violència, deutes i intercanvis que sovint es paguen amb favors, amb tabac o altres substàncies com l'heroïna, negar-ho seria ingenu. Ara bé, el problema no és simple i la resposta tampoc ho és. Permetre reduir la farmacopea a quatre medicaments i generalitzar l'administració en format líquid no respon a la complexitat clínica real. Farmacològicament és molt difícil, en molts casos impossible. Hi ha pocs fàrmacs disponibles en format líquid.

De fet, i només a tall d'exemple, hi ha un tipus de medicació, la que se'n diu de retard o prolong no pot tenir presentació líquida i és un problema complex i multifactorial.

El repte és molt gran i ja s'està aplicant un pla de reducció progressiva de la medicació, però la restricció radical traslladaria la responsabilitat penal i mèdica exclusivament als professionals, amb un risc evident de denúncies injustes. A més, cal dir-ho ben alt i ben clar, més del cinquanta per cent de les consultes mèdiques als centres penitenciaris parteixen del comentari per part de l'intern de, no dormo bé o no dormo prou, i sovint no es busca tractament, sinó desinhibir-se de la realitat amb un augment de la medicació. Per això compartim l'objectiu de reduir el tràfic, però no avalem solucions simplistes, que poden generar més problemes dels que pretenen resoldre. I aquí cal rigor clínic, criteri professional i molta responsabilitat institucional.

Diputat, per això Junts li proposem treballar junts una nova proposta de resolució inspirada amb el mateix propòsit, però amb el rigor clínic, criteri professional i un bon exercici de política comparada. Gràcies un cop més, diputat, per presentar aquesta proposta de resolució per millorar el model penitenciar català i el context social dels centres penitenciaris de Catalunya.

Per això ens abstindrem, esperant que s'avingui a treballar-ne una altra, tots junts.

Gràcies.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Aprofito per comunicar la substitució del diputat Joan Ignasi Elena per part del diputat Josep Maria Jové. I simplement per comunicar el nostre vot en contra.

Gràcies.

El president

D'acord. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula al diputat Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. En primer lloc, compartim la preocupació pel tràfic de medicació farmacològica i, per tant, hi votarem a favor. Assegurar-se que els presoners, els presos, compleixen estrictament els seus plans de medicació és també protegir els funcionaris de presons. Fa uns dies va haver-hi una agressió sexual a una funcionària a la presó de joves de Barcelona. Entenem que aquesta mesura serà una forma de reduir la violència que es pot percebre a les presons.

El 2024 es confirma que va estar l'any més violent de la història recent, amb xifres que ronden els cinc-cents cinquanta i sis-cents set funcionaris que van patir agressió, tan sols a les presons catalanes quasi dues agressions diàries de mitjana. Les agressions greus també han augmentat de forma notable, de disset casos el 2013 hem passat a cinquanta-set el 2023. Per tant, adoptar o revisar en el seu cas aquestos protocols necessaris per afavorir un canvi en la forma d'administració d'aquest pla de medicació entre la població reclusa, en el qual es detecti que no segueix aquest pla de medicació, fent que l'Administració pugui oferir un format líquid com a forma de prescripció en lloc d'una dispensació en forma sòlida considerem que és una mesura adient.

I, per tant, defensem que aquesta PR és del tot raonable i, com hem dit, votarem a favor de la mateixa.

El president

D'acord, gràcies.

(Pausa.)

Andrés Garcia Berrio

Per part del Grup Parlamentari de Comuns anuncio el vot en contra, no faré intervenció.

(Pausa.)

El president

Llavors, ah, per contestar..., té la paraula el Grup Parlamentari Popular per contestar al..., per posicionar-se sobre les esmenes presentades.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, presidente. Primero, tomo la mano tendida del diputado Isaac Padrós, encantado de poder trabajar para mejorar la situación de seguridad de las prisiones. Y la enmienda no la hemos aceptado. Primero, porque es muy generalista, es poco concreta. Además, habla de una realidad que se da, *no si escau o no escau*, es que se da cada día y, por tanto, la alternativa a una pastilla es la forma líquida. Y la tercera alternativa es la...

Fitxer 12

Intravenosa, que esa sí que es más agresiva y solo se puede dar en situaciones muy extremas.

Yo la verdad es que he hablado con personal sanitario que trabaja en prisiones y dicen, la única alternativa real ahora mismo es la solución líquida, porque se saben mil y un trucos para poder esconder la pastilla dentro de la boca, se las saben. Incluso llegar a la vomitera, a provocar el vómito. Por lo tanto, estamos hablando de una realidad que es verdad, que la gran mayoría de los reclusos que toman la medicación se la toman de verdad, pero que es una realidad que se da. Y ahora mismo, yo le propongo que me diga una sola alternativa a la pastilla, que no sea la líquida, ni la intravenosa, una. No hay ninguna más.

El president

Moltes gràcies, procedim a la votació.

Vots a favor d'aquesta proposta de resolució?

Vots favorables del Grup Parlamentari Popular i Grup Parlamentari de VOX.

Vots en contra?

Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari Esquerra Republicana i Grup Parlamentari de Comuns.

Abstencions?

Grup Parlamentari de Junts.

La proposta de resolució quedaria rebutjada per 3 vots a favor, 9 vots en contra i 4 abstencions.

Proposta de resolució sobre el garantiment de la simplicitat administrativa en les transmissions immobiliàries i l'evitació de duplicitats documentals (posposició)

250-00739/15

Abans de procedir al següent punt de l'ordre del dia, tot i que ja es va manifestar per *mail* i es va enviar de manera adequada, el Grup Parlamentari de VOX havia demanat un canvi, però que no s'ha formalitzat a l'inici de la sessió. Li dono la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Que quedi clar. Simplement havíem demanat l'alteració de la proposta cinquena que teníem, que s'estava..., per la nova proposta que volem que..., bé, ja van demanar que constés a l'ordre del dia que la resolució per suprimir la figura de l'arrelament, que és el tram 250-00751/15.

El president

(*Veus de fons.*) D'acord, es va enviar aquesta proposta de resolució.

Alteració de l'ordre del dia

Hi hauria algun problema per part d'algun Grup Parlamentari per tal de produir el canvi? (*Pausa.*)

D'acord. S'acorda, per tant, l'alteració del dia per posposar el punt número 5 de l'ordre del dia i introduiríem en el seu lloc el debat i votació sobre la proposta de resolució per a suprimir la figura de l'arrelament.

Proposta de resolució sobre la supressió del Memorial Democràtic

250-00738/15

En tot cas, passem primer al punt número 4, que és la proposta de resolució sobre la supressió del Memorial Democràtic. Té la paraula del Grup Parlamentari de VOX.

Rafael Villafranca Mercé

Sí, gràcies, president. En primer lloc, se hablaba de una memoria histórica, ignorando que la memoria es subjetiva, personal e intransferible, y que la historia es objetiva, que se refiere a hechos concretos que se han producido que se pueden interpretar de una u otra manera, pero lo que no se puede hacer es reescribir la historia o cambiarlos.

Ahora, igual que la ley de memoria democrática, también han utilizado la expresión de memorial democrático. Una ley de memorial democrático que pretende establecer una verdad y una justicia que es su verdad, y que no es más que la construcción de un relato oficial que impone al resto a opinar lo mismo, ante la amenaza de que actúe la comisión de la verdad, el omnipresente ministerio de la verdad.

Y es por esto que rechazamos la ley, porque Cataluña no necesita un ministerio de la verdad. En un momento de crisis, con los servicios públicos degradados, las familias asfixiadas por impuestos, es un insulto que se destinen recursos públicos a alimentar la división y el enfrentamiento entre los catalanes.

En VOX defendemos que la ley de memorial democrático es una ley que atropella nuestras libertades, porque lo que realmente se persigue no solamente es un revisionismo histórico, sino el control del pensamiento y la criminalización de la disidencia, de quien no comulga con este dogma ideológico. Legislar sobre la historia contra la historia es un signo de totalitarismo antidemocrático y establecer qué pasó y por qué no corresponde a la política es tarea de los historiadores, las víctimas son de todos y la verdad es una tarea común.

Una ley de memorial democrático que entendemos que, al igual que la ley de memoria, agita y enfrenta y abre heridas en lugar de aplicar una ley de concordia, que es la que defendemos en VOX, la reconciliación de todos los catalanes que ya fue sellada en la Constitución de 1978. Una ley en la cual se vislumbra una clara intención adoctrinadora en centros docentes, universidades, colegios y escuelas.

Una institución de memorial democrático que selecciona momentos históricos a su conveniencia y se olvida, por ejemplo, centenares de crímenes y atentados con extrema violencia cometidos durante la Segunda República por los izquierdistas. Sin olvidar, frente a quienes mantienen esta entusiasta visión idealizada de la Segunda

República, que esta –la Segunda República–, fue una calamidad que no supo mantener su propia legalidad. Entre otros desastres, fue boicoteada por el propio Partido Socialista, con la UGT en la Revolución de Asturias en 1934, y por Lluís Companys en octubre del mismo año.

Con una desmemoria preocupante se olvida la ley del memorial democrático de la actuación salvaje de las checas, tan solamente en Barcelona hubo cuarenta y siete, donde se asesinaron y torturaron a miles de personas por sus ideas políticas, o por simplemente llevar colgado un crucifijo. La Segunda República y la posterior guerra civil provocó la mayor persecución religiosa de nuestro siglo XX. Una ley que resucita el pasado y entierra el presente, decretando el vergonzoso olvido de los centenares de crímenes cometidos por la banda terrorista ETA.

Una ley que pretende crear una historia entre buenos y malos, y que transgrede la ética política. No aceptamos pues leyes que revivan odios, mutilan la libertad de expresión y les permiten a algunos actuar como tribunal de la Inquisición y cátedra de la censura. Donde se impone so pena de sanción la lectura única y obligatoria de la historia. Una ley que no es compartida por todos los catalanes, no es ley, ni memoria. Por eso, VOX propone la supresión...

La secretària tercera de la Mesa

Diputat, se li ha acabat el temps...

Rafael Villafranca Mercé

...de la ley del Memorial Democrático y devuelvan la historia a los historiadores, la educación a los padres y la libertad a los ciudadanos.

Muchas gracias.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. Comença el torn dels grups. Ara és el torn del Grup de Junts. Té la paraula el diputat Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta en funcions. *(El diputatriu.)* Un cop més agrair al diputat Francesc de Dalmaes per donar suport a l'Albert Forcades en nom de Junts per

Catalunya davant el judici com a únic encausat per les protestes a Montserrat. Albert, et fem arribar una forta abraçada i tot el suport.

I ara, fent ús de les paraules del diputat de Dalmases, els dic, el Memorial Democràtic de Catalunya és una institució pública adscrita a la Generalitat de Catalunya. Fou creat l'1 de novembre de 2007, amb la Llei 13/2007, del 31 d'octubre, del Memorial Democràtic. L'objectiu del Memorial Democràtic és conservar la memòria democràtica a Catalunya en el període 1931-1980. En concret, la Segona República. La Generalitat Republicana, la guerra del 36 al 39, amb especial atenció a les víctimes que, per adscripció nacional, motius ideològics, de consciència religiosa o socials, van patir la repressió franquista.

Amb aquesta definició del memorial ja queda clara per què és una institució necessària. Qualsevol país que es vol amb futur necessita memòria. Més encara quan parlem de la memòria on els drets nacionals, polítics, civils, els drets humans en la seva totalitat van ser conculcats de forma continuada per part del franquisme. Seria massa fàcil dir-los que vostès, com a hereus del franquisme no volen que es conegui i es conservi la memòria en tota aquella repressió, de totes aquelles desaparicions, tortures i assassinats, de totes aquelles presons i calabossos dedicats a fer callar veus imprescindibles per completar la memòria de Catalunya i dels catalans.

Ho deixarem senzillament en dir-los que no se'n sortiran, i que no només continuarem vetllant per la memòria democràtica de Catalunya, sinó que sobretot pel seu futur en forma de país lliure, democràtic i independent.

I jo hi afegeixo per acabar, visca Catalunya lliure de qualsevol règim dictatorial.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la diputada Capella.

Ester Capella i Farré

Gràcies, presidenta. Bé, demanar suprimir el Memorial Democràtic és anar contra els principis de la justícia transicional, que no són uns altres que és la veritat, la

justícia, la reparació i establir els mecanismes perquè això no torni a passar, ni aquí ni enlloc. I per tant això és atemptar també al dret fonamental a la memòria. Li recordo, vostès, l'extrema dreta, d'una forma persistent, utilitzen el negacionisme, el negacionisme històric, negar i falsejar la realitat del passat i per tant la història, allò que va passar.

Mirin, el delictes de rebel·lió, si hi ha algun exemple típic i que per tant subsumible en el tipus penal de la rebel·lió del codi penal és la rebel·lió militar, que és alçar-se, i que va representar alçar-se contra la legalitat republicana, contra un règim legítim i democràtic. I, per contra, el que va passar acabada la guerra d'Espanya va ser la instauració d'un règim dictatorial, assentat en els valors del feixisme i, per tant, del nacionalcatolicisme i què va representar, què va passar? Doncs una repressió persistent i permanent en el temps, amb judicis sumaríssims, amb assassinats, amb afusellaments, a les parets dels cementiris. *(Veus de fons.)*

Escolti'm, no gaire lluny d'aquí, on hi ha ara el port de Sant Adrià, allí també va passar. A tot el país tenim un reguitzell de fosses amb afusellaments, com deia. Per què s'afusellava les persones? Pel que representaven políticament, pel que havien pensat, perquè van ser regidors de partits democràtics, per molt..., perquè algú sospitava que potser tenir simpatia amb partits d'esquerres. Això és el que va passar. Procediments sumaríssims, sense cap..., o sigui, conculcant drets de forma permanent. El dret a la defensa, per exemple, entre d'altres coses.

Es va assassinar un president elegit democràticament per primera vegada a la història d'Europa, el president Companys. Per tant, vostès estan defensant això quan neguen o volen que desaparegui el Memorial Democràtic. Doncs, miri, no únicament va passar això que els acabo de dir en el moment després de la guerra d'Espanya, sinó que persistent en el temps, des dels robatoris de nadons, a la repressió de sindicalistes, de persones que volien exercir el seu dret a la vaga, que volien expressar-se políticament.

I què va representar la transició? Doncs aquest tancament en fals, no tancar el dol, no complir amb els principis que els deia, que les societats democràtiques o els països democràtics del nostre entorn exigien, què és la veritat, la justícia, la reparació i les condicions de no repetició. Doncs Catalunya compleix, i Catalunya

sempre ha complert i per això es dota de mecanismes per garantir el dret a les víctimes. Sap per què? Perquè sense memòria no hi ha present, però és que el que no hi ha i el que no hi pot haver és futur.

Per tant, nosaltres continuarem defensant les polítiques de memòria democràtica.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputada. És ara el moment del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula el diputat Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, presidenta. Es preguntava la senyora Capellà per què es matava. I, efectivament nosaltres estem en contra de que..., i recordar els horrors que es van produir en aquest país, els horrors per tots els costats. Coi, per què es mataven? Li posaré un exemple, el meu besavi, el van matar per ser alcalde d'un poble de dretes.

Moltes gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Moltes gràcies. De manera molt breu, per dir que votarem clarament en contra d'aquesta proposta de resolució i que esperem que en els propers mesos se pugui aprovar la futura llei de memòria democràtica de Catalunya i que esperem que el grup parlamentari que ha proposat aquesta resolució tingui clar que el Memorial Democràtic no només seguirà existint, sinó que esperem que surti reforçat, agradi o no agradi, perquè el que farem sempre és defensar les democràcies, totes les democràcies contra..., en lloc dels autoritarismes.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula la diputada Fabian.

Natàlia Fabian Corbacho

Gràcies, presidenta. La proposta de resolució que presenta avui VOX és un atac frontal a la convivència. El PSC votarà un no rotund. El Memorial no és cap eina partidista, ni fal·laç, és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, creat amb el consens de la pràctica totalitat d'aquesta cambra.

I parlem de la feina parlamentària real, vostès parlen de concòrdia, però la realitat és que ni VOX, ni PP, ni Aliança Catalana han assistit a les reunions de la ponència de la Llei de memòria democràtica. Com s'atreveixen vostès a demanar la supressió d'una institució o criticar una llei en la qual ni tan sols s'han dignat a treballar?

El seu projecte no és concòrdia, és el buit i la destrucció del que Catalunya ha construït per situar-se al nivell de les democràcies europees més avançades. Mentre vostès s'abstenen dels debats, la resta de grups escoltem les víctimes. Quan es refereix vostè a «*su verdad*», a quina veritat es refereix, senyor Villafranca?

Han parlat vostès amb les dones que van patir l'horror del Patronato de Protección a la Mujer? No. Vostè s'ha limitat a dir-los, mirant-les a la cara, al Ple d'aquest Parlament, que el que estan fent és remoure el passat. Han parlat vostès amb els afectats de la pòlio y post-pòlio, que estan patint dolors crònics,...

Fitxer 13

Fatiga intensa y greus problemes de mobilitat. I amb les famílies que porten dècades buscant els seus familiars a les cunetes? Saben què crec? Que si vostès s'asseguessin cara a cara amb aquestes víctimes, si les miressin als ulls i les escoltessin sense prejudicis, potser canviarien d'opinió. Potser entendrien que no demanem venjança, sinó dignitat.

A més, crec que és important tenir en compte que el consens social és aclaparador. Segons les enquestes del CEO, publicades a *La Vanguardia*, el setanta-quatre per cent dels catalans volen que es segueixi identificant els desapareguts, i el seixanta-set per cent aprova la reparació de les víctimes de la dictadura. El seu negacionisme només el comparteix un vuit per cent de la població.

No permetem que ens retornin al silenci. El Memorial Democràtic és un baluard de la nostra llibertat i de la qualitat de la nostra democràcia. Per justícia cap al passat, higiene democràtica, en el present seguirem defensant la memòria.

Moltes gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputada.

Per tant, ara passaríem a votació.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Tres vots a favor, del Grup Parlamentari de VOX i del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

De la resta de grups, el Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari dels Comuns.

Gràcies.

Passem al següent punt de l'ordre del dia. *(Veus de fons.)* Sí, ha estat rebutjada la proposta per 3 vots a favor i 13 en contra.

Alteració de l'ordre del dia

Proposta de resolució per a suprimir la figura de l'arrelament

250-00751/15

Bé, doncs passem al següent punt de l'ordre del dia, que amb l'alteració de l'ordre del dia que s'ha produït, serà la proposta de resolució per suprimir la figura de l'arrelament. Per presentar-la té la paraula el diputat Villafranca, del Grup Parlamentari de VOX.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, presidenta. Hoy traemos a este Parlamento una cuestión de urgencia nacional. La institución del arraigo, que en origen se concibió como una herramienta

puntual para situaciones humanas extraordinarias, ha sido pervertida hasta convertirse en un acto en fraude de ley. Y decimos fraude de ley porque es un acto que está realizado al amparo del texto de una norma que persigue un resultado prohibido por nuestro ordenamiento jurídico, o cuanto menos, contrario a él.

Lo que defendemos no es solamente una propuesta jurídica, es la defensa de la legalidad, de la seguridad de nuestros barrios y del respeto de los españoles hacia los emigrantes legales que vienen aquí, a nuestro país, con papeles y con ganas de trabajar y de tirar para adelante sus familias, como un derecho perfectamente digno y reconocible.

Nosotros no apoyaremos una regularización ordinaria para quienes asaltan nuestras fronteras, que es como si entraran por las ventanas de nuestras casas. Una puerta trasera abierta de par en par a un Gobierno irresponsable y a una Generalitat cómplice.

En sólo cinco años el número de personas en situación de arraigo en España ha subido un seiscientos cincuenta por ciento. Pero el caso de Cataluña es sencillamente alarmante. Un incremento de un seiscientos noventa y uno por ciento. Miren los datos por provincias, porque son el espejo de su fracaso. En Barcelona, un aumento del seiscientos setenta y dos por ciento. En Tarragona, un incremento del novecientos seis por ciento. En Lérida, un aumento del 1.145 por ciento. Esto no es integración, esto es un efecto de llamada descontrolado, es una invitación formal a las mafias del tráfico de personas para que sigan lucrándose de la desesperación de muchas personas que vienen con sus familias para ganarse la vida, sabiendo que el Estado español actuará, encima, de forma claudicante y rindiéndose a estas pretensiones.

A esto se suma la reforma del Reglamento de Extranjería del año pasado por parte de la ministra Elma Saiz, que dijo sin tapujos que el objetivo es regularizar a casi 1 millón de personas en tres años. El arraigo es el motor de una industria del fraude, y no podemos obviar el impacto en la seguridad. Desde VOX lo decimos claro, quien entre ilegalmente debe ser expulsado. Y, quien habiendo entrado legalmente comete delitos graves o hace de la delincuencia su modus vivendi no tiene cabida en nuestra

sociedad. La seguridad no es un lujo, es un derecho de los ciudadanos que el *Govern* está sacrificando en el altar de su corrección política.

Por todo ello, instamos a este *Govern* a que exija al Gobierno de España la supresión inmediata de la institución del arraigo. Basta de atajos legales para la ilegalidad. Y aquí en Cataluña exigimos coherencia. Ni un euro más a las ONG que colaboran con las mafias y facilitan la inmigración ilegal. Prioridad nacional en el acceso a las ayudas sociales. No es justo que quienes acaban de llegar ilegalmente tengan preferencia sobre las familias catalanas que llevan años esperando una ayuda.

Y finalmente, modificaciones legales para que nadie que entre de forma ilegal pueda acceder a ayudas públicas.

Muchas gracias.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. Ara és el torn dels grups. Comença el Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada Urroz.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, presidenta en funcions. Des de Junts per Catalunya ja els avancem que no donarem suport a aquesta proposta de resolució. Saben que des de Junts defensem una Catalunya de drets però també de deures per tothom, a la vegada que treballem per fer un país millor i d'oportunitats també per tothom. Justament per això hem reclamat a Madrid que Catalunya pugui tenir les màximes competències per gestionar la immigració a Catalunya, que ens permeti fer una millor integració i cohesió de la societat catalana, a la vegada que també ens permeti poder assegurar aquest coneixement de la llengua catalana a les persones nouvingudes.

Aquesta proposta de resolució que ens presenta VOX avui, a part de partir d'una mentalitat absolutament espanyola, comença per posar en dubte com les administracions els darrers anys han fet ús de la pràctica de la institució de l'arrelament per acabar demanant directament l'eliminació de la figura jurídica.

Aquesta proposta de resolució només ve a simplificar un debat complex amb solucions fàcils, atiant aquest discurs de l'odi i de la confrontació, perquè l'arrelament no és un premi a la irregularitat, com es vol fer veure amb aquesta proposta de

resolució, sinó una eina jurídica que ve a afrontar una realitat existent, que és de les persones que ja viuen aquí, que tenen vincles socials i familiars i que no tenen una via de regularització, que queden condemnades, sinó, a la marginalitat, a l'economia submergida i a l'explotació laboral, i això no reforça l'estat de dret, sinó que el que fa és debilitar-lo.

I també ens preocupa profundament el plantejament de la retirada d'ajudes i finançament a entitats socials perquè criminalitzar el Tercer Sector i les ONGs no farà més que greujar el problema. És justament per això que votarem en contra d'aquesta proposta de resolució, perquè aquesta proposta no aporta solucions, sinó que el que aporta és més exclusió, més precarietat i menys cohesió social.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la diputada Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. El que és una emergència nacional i mundial també, és aturar l'extrema dreta, és aturar el feixisme i aturar aquests discursos com els que acabem d'escoltar, discursos d'odi. I això és el que farem.

Òbviament, votarem en contra.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula el diputat Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, presidenta. A veure, aquesta proposta de resolució que ens porta VOX intenta buscar solucions a temes molt complexes d'una manera molt simple. Per tant, si que hi ha una..., podem estar d'acord amb el fet de les subvencions a entitats que cometen delictes, perquè no fa falta ni la proposta de resolució. La immigració il·legal i l'explotació, de tracta..., és ja un delicte, per tant, no es pot subvencionar a qui comet un delicte. Per tant, estem..., però bé, votarem a favor

perquè *lo que abunda no daña*, però que vull dir que no té gaire sentit el que d'això..., però sí que creiem que és una simplificació de qüestions molt complexes.

Estem d'acord en què qui ve aquí a delinquir sigui expulsat, però també estem d'acord en què qui vingui aquí a treballar i a integrar-se en la nostra societat sigui benvingut.

I, per tant, demanarem votacions separades dels punts.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. És ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el diputat Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Moltes gràcies. Efectivament, votarem en contra d'aquesta proposta de resolució. I és que, mirin, al Grup Parlamentari de VOX el que li agrada de manera continuada és proferir discursos discriminatoris contra parts de la nostra població, parts de la nostra ciutadania. I aquesta proposta de resolució ho torna a fer. En aquest sentit, vull remarcar que, en cap cas, les seves polítiques d'odi arribaran a poder-se dur a terme a Catalunya. I d'aquesta manera evitarem situacions com la que s'ha viscut a l'inici d'aquest any als Estats Units, quan agents d'ICE van assassinar una activista de defensa dels drets humans quan estava supervisant per garantia de drets una intervenció policial.

En aquest sentit, recordar a Renee Nicole Good com una persona que en aquest moment representa el millor de la ciutadania global per tal d'aturar aquest auge de l'extrema dreta. I és que el que estan fent als Estats Units, que és dividir la societat, que és intentar generar una força policial que actua de manera contrària als elements més bàsics de l'estat de dret, es pugui també fer aquí. I això, evidentment, no ho permetrem i no ho tolerarem. I el que vostès plantegen de manera continuada és que cal deportar de manera sistemàtica tothom. I això, efectivament, un cop més, vostès se situen fora de la democràcia i fora de l'estat de dret.

Així mateix, volia recordar-li que dins de les males notícies que hem tingut en aquest inici d'any, moltes d'elles provocades per l'auge de l'extrema dreta en aquest moment a diferents llocs del món, especialment als Estats Units, crec que hi ha dues bones

notícies en aquest sentit. La primera d'elles és que algun sector del Partit Republicà s'està adonant que no poden seguir el que planteja Donald Trump en aquest sentit i ja han començat a perdre votacions. Estem convençuts que el final d'aquest any serà molt més complex per aquesta internacional de l'odi quan se produeixin les eleccions de final d'any.

Però també li volia remarcar, i en clau més estatal, és la notícia que vam rebre fa uns dies que la Fiscalia de València ha demanat tres anys de presó per a una regidora de VOX per delictes d'odi. Pensem que la Fiscalia obre el camí del que haurien d'anar fent, perquè la llibertat d'expressió, efectivament, existeix, però el que no és tolerable és fomentar de manera clara actuacions que poden derivar en violència cap a parts de la nostra societat. I és el que vostès, de manera sistemàtica, als parlaments i a les xarxes estan fent.

I també el que caldrà serà investigar els seus vincles amb la ultradreta violenta com Núcleo Nacional, que va vindre aquí a Catalunya. Llavors, seguirem treballant per defensar la democràcia, l'estat de dret i els drets humans.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula el diputat Poyato.

Antoni Poyato Rodríguez

Gràcies, presidenta. En aquesta darrera PR, VOX, com fa habitualment, ens porta una proposta que no busca solucionar res. El que busca és fer soroll, generar por i dividir la societat. Això, dit sense embuts, és populisme estèril. Moltes paraules, molta ràbia, però cap solució real.

Comencem pel principi. L'arrelament no és cap excepció ni cap invent ideològic. És una figura plenament legal prevista a la legislació estatal d'estrangeria, que permet regularitzar persones que acreditin anys de convivència, treballs, vincles familiars i integració social. Persones que ja són aquí, que ja formen part de la nostra societat, encara que a VOX no li agradi. Suposo que saben que aquest Parlament no és competent per modificar la legislació d'estrangeria. La regulació del règim jurídic de les persones estrangeres correspon a l'Estat, de conformitat amb la Constitució i

amb la llei orgànica d'estrangeria. VOX ho sap perfectament, però prefereix presentar propostes jurídicament inviables.

Eliminar l'arrelament no reduirà la immigració irregular. El que farà és cronificar-la. Tindrem més persones sense papers, més economia submergida, més explotació laboral, més persones treballant sense drets, mentre que alguns en fa negocis amb aquesta precarietat. Això no és control, això és irresponsabilitat institucional. I VOX no ofereix cap alternativa, cap ni una. No expliquen què passa amb les persones que volen treballar però que no poden, que volen cotitzar, però no tenen autorització, que volen complir la llei, però el sistema les bloqueja. Primer tanquen les portes i després assenyalen els que queden atrapats fora. Això no és política, això és cinisme.

I pel que fa a les expulsions sense matisos que proposa VOX, tornem al mateix. Aquest Parlament no és competent per ordenar expulsions. Les expulsions estan regulades a la legislació estatal i subjectes a garanties jurídiques, control judicial i jurisprudència constitucional i europea.

I mentre assenyalen aquestes persones com una càrrega, la realitat econòmica els desmenteix. La patronal ho ha dit reiteradament, falten treballadors, literalment, com l'aigua que bevem. Sense immigració no hi ha relleu generacional, no hi ha prou cotitzacions, no hi ha sostenibilitat del sistema de pensions, ni de l'estat de benestar. Aquesta és la veritat incòmoda que VOX no vol escoltar. Sense aquestes persones no hi haurà serveis públics, sense aquestes persones no hi haurà cures, i sense aquestes persones no hi ha economia que aguantí.

Pel que fa a l'atac a les entitats socials i ONGs, els vull desmentir també. El teixit associatiu és clau per la cohesió i està sotmesa a controls, requisits i mecanismes d'exclusió del finançament públic quan existeixin condemnes o irregularitats. Criminalitzar-ho en bloc és irresponsable i perillós. I encara més greu, mentre acusen a col·lectius sencers de frau i d'abús, la realitat els deixa en evidència. Un candidat municipal de VOX, concretament la població de Huete, va de ser detingut per explotar un treballador durant anys i pagar-li quaranta euros setmanals, usurpar-li la identitat i cobrar ajudes en el seu nom. Aquest és el seu mirall. Els que parlen de

frau, fraudegen, els que diuen defensar els treballadors els exploten i els que parlen de legalitat la trepitgen quan els beneficia.

Fitxer 14

Aquesta és la hipocresia del seu discurs. Catalunya no necessita populisme estèril, Catalunya no necessita propostes jurídicament inviables. El que necessitem són polítiques migratoris realistes, humanes, eficaces, vies legals de regularització, drets i deures clars. Necessitem integrar per garantir convivència, cohesió social i sostenibilitat econòmica.

Per això, evidentment, la nostra votació serà en contra.

La secretària tercera de la Mesa

Gràcies, diputat. Passarem..., doncs ara no hi ha hagut esmenes, per tant, passarem a votació. Com el Partit Popular...

Pere Lluís Huguet Tous

Si podem agrupar el punt 1, el punt 2 i 3 i el punt 4, per nosaltres, eh?

La secretària tercera de la Mesa

D'acord. El punt 1 per un costat, el 2 i 3 per l'altre i el 4 per un altre.

Molt bé, doncs passem a votació del punt 1.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup de VOX.

Vots en contra?

De la resta de grups.

I ara, sí, ha quedat rebutjada per 1 vot a favor i 15 en contra i cap abstenció.

Ara passem a la votació dels punts 2 i 3.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup de VOX i del Grup del Partit Popular.

Vots en contra?

Vots en contra del Grup de Socialistes i Units per Avançar, del Grup de Junts, del Grup d'Esquerra Republicana i del Grup dels Comuns.

Abstencions no n'hi ha cap.

Per tant, ha quedat rebutjat per 3 vots a favor i 13 en contra.

I pel quart punt.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup de VOX.

Vots en contra?

Vots en contra del Grup de Socialistes i Units per Avançar, del Grup de Junts, del Grup d'Esquerra Republicana i del Grup dels Comuns.

Abstencions?

Del Grup del Partit Popular.

Per tant, 1 a favor, 13 en contra i 2 abstencions.

Queda rebutjada.

Molt bé, doncs, aquí hem acabat la comissió.

Bon dia a tots.

La sessió s'aixeca a...